Proletari din toate țările, uniți-vă!

Biblioteca Municipiului Deva
SALA DE LECTURĂ

Scînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXIV, SERIA II, NR. 6058 | 4 PAGINI — 30 BANI | LUNI 11 NOIEMBRIE 1968

Mesajul adresat de tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU,

secretar-general al C.C. al P.C.R., președintele Consiliului de Stat,

Colectivului didactic, elevilor, organizației de partid și organizației U.T.C. de la Liceul „Dimitrie Cantemir" București

Stimați tovarăși,

Împărtășesc, împreună cu dumneavoastră, bucuria aniversării unui veac de prestigioasă activitate a liceului care poartă numele ilustrului domnitor al Moldovei, cărturar umanist și savant de renume mondial — Dimitrie Cantemir.

Este un temei de legitimă mîndrie pentru colectivul didactic și elevi că își desfășoară munca într-o instituție de învățămînt care a dat țării pe Ștefan Luchian, Daniel Danielopolu, George Călinescu, și alte remarcabile personalități ale culturii și științei românești.

Continuînd opera unor renumiți dascăli ca Bogdan Duică, Traian Lalescu, Constantin Giurăscu, care au predat în acest liceu, colectivul dumneavoastră profesoral, alături de întregul nostru corp didactic, a adus, în anii construcției socialiste, o contribuție meritorie la formarea tinerei generații. Sînt încredințat că și în viitor veți îndeplini cu cinste înalta misiune socială ce vă revine, dedicîndu-vă întreaga putere de muncă instruirii și educării elevilor, modernizării și perfecționării procesului de învățămînt. Aveți nobila îndatorire de a ajuta pe fiecare elev să-și însușească temeinice cunoștințe, să se pregătească pentru viață, pentru ca mîine, în orice loc de activitate, să participe activ la desăvîrșirea orînduirii noastre socialiste, la înfăptuirea comunismului în România.

Voi, dragi elevi, folosiți din plin anii de școală, anii plămădirii personalității, pentru a vă forma un larg orizont științific și cultural, pentru a fi la înălțimea perspectivelor mărețe ce se deschid patriei noastre în deceniile următoare.

Permiteți-mi, ca odată cu mulțumirile pentru invitația de a lua parte la acest jubileu, să vă transmit dumneavoastră, profesori și elevi, tuturor participanților la sărbătorirea celor 100 de ani de existență a Liceului „Dimitrie Cantemir" calde felicitări, urări de noi succese în activitatea pe care o desfășurați, sănătate și fericire.

CITIȚI ÎN PAG. A 2-a:

ÎN ÎNTÎMPINAREA ADUNĂRII GENERALE A SCRIITORILOR:

• SUPREMAȚIA REALITĂȚII

• CONȘTIINȚA RĂSPUNDERII

ÎNTR-O ATMOSFERĂ DE PUTERNIC ENTUZIASM PATRIOTIC, ORGANIZAȚII DE MASĂ, OBȘTEȘTI ȘI PROFESIONALE ADERĂ LA FRONTUL UNITĂȚII SOCIALISTE

În întreaga țară continuă să se desfășoare adunări ale conducerilor unor organizații de masă, obștești și profesionale care dînd glas voinței maselor largi, adoptă hotărîri de aderare la Frontul Unității Socialiste și desemnează reprezentanții organizațiilor respective în Consiliul Național al Frontului.

Presa de ieri a informat pe larg cititorii asupra desfășurării plenarelor **Consiliului Uniunii Naționale a Cooperativelor Agricole de Producție, Consiliului Național al Femeilor, Consiliului Național al Inginerilor și Tehnicienilor, Consiliului Central al Asociației Juriștilor** precum și a ședințelor **Comitetului de Conducere al Uniunii Ziariștilor, Consiliului de Conducere al Uniunii Centrale a Cooperativelor Meșteșugărești, Consiliului de Conducere a Asociației oamenilor de artă din instituțiile teatrale și muzicale, Comitetului de Conducere al Uniunii Arhitectilor.** Cu prilejul acestor plenare și adunări, conducătorii organizațiilor de masă, obștești și profesionale au prezentat expuneri în cadrul cărora au subliniat importanța constituirii Frontului Unității Socialiste — factor însemnat de întărire continuă a unității poporului, a tuturor oamenilor muncii, indiferent de naționalitate, de organizare a participării și mai active la viața politică, sub conducerea partidului, a tuturor categoriilor de cetățeni, a organizațiilor de masă și obștești din țara noastră. În expunerile prezentate s-a arătat că făurirea unității poporului, a claselor și păturilor sociale, în societatea românească se înscrie ca o mare victorie a conducerii partidului, o realizare măreață a socialismului, o dovadă că socialismul a învins definitiv în patria noastră.

Numeroși vorbitori care au luat cuvîntul și-au exprimat sentimentul de satisfacție că organizația din care fac parte va fi reprezentată în Frontul Unității Socialiste, văzînd în aceasta un semn al importanței pe care o acordă partidul contribuției organizațiilor de masă, obștești și profesionale din țara noastră la întărirea muncii unite a clasei muncitoare, țărănimii și intelectualității, a frăției dintre poporul român și naționalitățile conlocuitoare, la promovarea intereselor comune politice, economice și sociale ale tuturor categoriilor de oameni ai muncii, la mobilizarea acestora în desăvîrșirea operei de construcție socialistă a țării.

Exprimîndu-și convingerea că Frontul Unității Socialiste va stimula mai puternic munca creatoare a poporului, perfecționarea continuă a societății noastre, afirmarea democrației socialiste, participanții la aceste adunări au adoptat hotărîri de aderare la Frontul Unității Socialiste și au desemnat reprezentanți în Consiliul Național al Frontului Unității Socialiste.

În cursul zilei de sîmbătă a avut loc și Plenara **Consiliului Uniunii Asociațiilor Studenților din România**, care a hotărît aderarea U.A.S.R. la Frontul Unității Socialiste.

Luînd cuvîntul, tovarășul MIRCEA ANGELESCU, președintele U.A.S.R., a relevat că tineri patriei noastre, mîndri de a fi moștenitori ai glorioaselor tradiții de luptă ale poporului, ai mișcării revoluționare, sînt hotărîți să ducă mai departe realizările prezentului, adăugînd eforturile proprii, en-

(Continuare în pag. a III-a)

ÎN DEZBATEREA CADRELOR DIDACTICE — PROIECTUL DE STATUT AL CORPULUI PROFESORAL

Potrivit hotărîrii Plenarei C.C. al P.C.R. din aprilie 1968 care a pus bazele unui larg complex de măsuri privitoare la perfecționarea continuă a școlii românești de toate gradele, recent a fost pus în dezbaterea întregului corp profesoral un document de mare însemnătate — proiectul noului statut al personalului didactic din Republica Socialistă România.

Încheierea dezbaterilor o va realiza Conferința națională a personalului didactic.

Deocamdată, proiectul de statut este discutat cu interes în adunările județene ale cadrelor didactice la care participă un mare număr de reprezentanți desemnați în consfătuirile cadrelor didactice ce au avut loc la început de an școlar, precum și reprezentanți ai organelor locale de partid și ai Ministerului Învățămîntului. Zilele acestea au avut loc mai multe adunări consacrate dezbaterii proiectului de statut în județe ca: Arad, Olt, Prahova, Argeș, Harghita, Ialomița, Mureș, Sălaj, Timiș și altele, precum și în mai multe institute de învățămînt superior, urmînd ca în zilele viitoare să se desfășoare asemenea dezbateri în toate județele și în instituțiile de învățămînt superior.

După cum era de așteptat, acest document care fundamentează unitar — alături de celelalte norme oficiale ale învățămîntului — întreaga activitate a corpului profesoral din învățămîntul de toate gradele, a conducerilor de învățămînt, ale inspectoratelor școlare — a fost primit cu un interes deosebit.

Opinia participanților la discuție certifică faptul că proiectul de statut reușește să reunească în cuprinsul său problemele profesionale, sociale, morale, juridice, materiale ale întregului personal didactic. Proiectul de statut, elaborat cu participarea unor largi colective de cadre didactice și numeroși specialiști întrunește, după cum apreciază participanții la dezbateri, calități corespunzătoare unui document de asemenea factură. Îndeosebi — apreciază cei care participă la discuții — proiectul de statut conține acele principii menite să asigure îmbinarea intereselor învățămîntului cu interesele personale ale cadrelor didactice. El va contribui, cu siguranță, la întărirea stabilității și continuității în muncă a personalului didactic la aprecierea judicioasă a rezultatelor, întrucît pune bazele unui sistem mai științific pentru promovarea personalului în raport direct cu rezultatele obținute. Se remarcă, totodată, sistemul mai bine conceput pentru perfecționarea continuă a pregătirii cadrelor didactice, propunîndu-se, în același timp, sporirea exigenței față de calitatea activității didactice, educative și sociale a profesorilor. Adunările județene înscriu, alături de analiza multilaterală a documentului pus în dezbatere, numeroase propuneri și observații, care, fără îndoială, vor contribui la perfecționarea măsurilor preconizate pentru ridicarea activității corpului profesoral la nivelul actual al cerințelor școlii moderne.

Corespondenții noștri ne transmit însemnări de la cîteva

(Continuare în pag. a II-a)

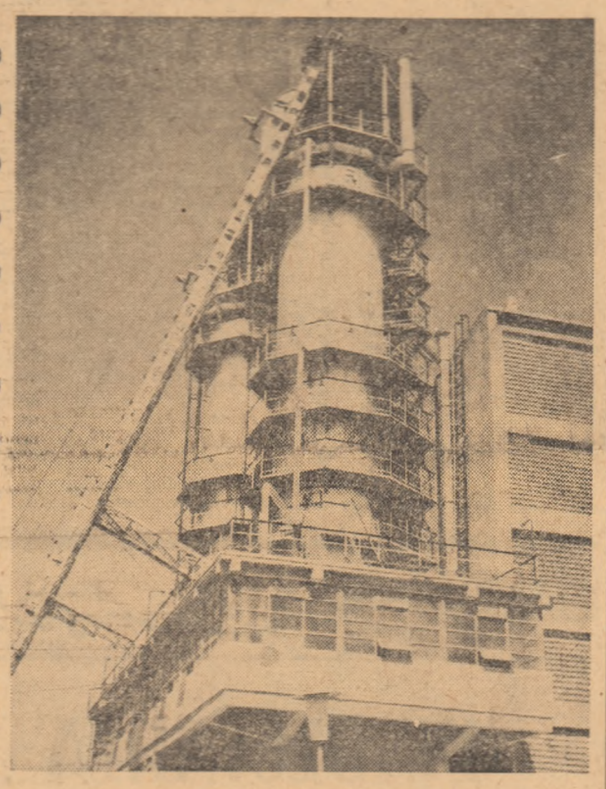

Fabrica de zahăr Buzău. Cuptoarele de var

Sub semnul unității moral-politice a poporului muncitor, al frației dintre oamenii muncii români și ai naționalităților conlocuitoare

ADUNĂRI DE CONSTITUIRE A CONSILIILOR OAMENILOR MUNCII DIN RÎNDURILE NAȚIONALITĂȚILOR CONLOCUITOARE

Presa de ieri a publicat în continuare relatări de la Adunările de constituire a Consiliilor oamenilor muncii din rîndurile naționalităților conlocuitoare, în județele **Cluj, Mureș, Bihor, Brașov, Sibiu, Timiș, Arad, Maramureș, Hunedoara.**

Luînd cuvîntul în cadrul acestor adunări, conducători ai organelor locale de partid și de stat au arătat că prin crearea Frontului Unității Socialiste și a Consiliilor oamenilor muncii ai naționalităților conlocuitoare se va asigura o participare și mai activă a cetățenilor, indiferent de naționalitate, la opera de desăvîrșire a construcției socialiste, la propășirea patriei. Drepturile și libertățile cetățenești profund democratice asigurate de statul nostru își găsesc astfel o reflectare și mai profundă în viața locuitorilor țării de naționalitate maghiară, germană sau de alte naționalități. Crearea Consiliilor oamenilor muncii din rîndul naționalităților conlocuitoare ca organisme permanente, cu caracter reprezentativ, demonstrează încă o dată în chip strălucit capacitatea conducerii partidului de a găsi în fiecare etapă a construcției socialismului formele și metodele de conducere și organizare cele mai potrivite.

Numeroși participanți la aceste adunări au dat expresie emoționantă recunoștinței pe care o poartă partidului pentru consecvența cu care a asigurat rezolvarea marxist-leninistă a problemei naționale. Aceștia au arătat că deplina egalitate în drepturi a tuturor cetățenilor țării, libertățile cetățenești consfințite de Constituție își găsesc ilustrare grăitoare în reprezentarea naționalităților conlocuitoare în organele centrale ale partidului, statului, ale organizațiilor de masă și obștești. Crearea Frontului Unității Socialiste și a Consiliilor naționalităților conlocuitoare își va aduce pe deplin contribuția la o și mai puternică afirmare a oamenilor muncii de alte naționalități în viața social-politică a țării.

Într-o atmosferă de puternică însuflețire, participanții la adunările de constituire a Consiliilor oamenilor muncii din rîndurile naționalităților conlocuitoare, au trimis telegrame C.C. al P.C.R., tovarășului **Nicolae Ceaușescu**, în care se apreciază condițiile create pentru afirmarea tot mai largă a drepturilor cetățenești ale fiecărui om al muncii, și se exprimă angajamente de a nu precupeți nici un efort, de a munci cu și mai multă abnegație pentru viitorul luminos al României socialiste.

caleidoscop

PIAȚA

EUGEN BARBU

Ia mai mergeți la piață, lăsați sotiile acasă o zi și o să vă treacă stenahoria.

E vremea cumetrelor verze, așezate în piramide de cîte o sută, e vremea merelor roșii ca niște candele aprinse, e vremea nădușoaselor gutui, fructele acelea cu gilei și puf de copil pe obraz. Am auzit cele mai delicioase epigrame spuse de după tarabă și cred că Bernard Shaw, înainte de a scrie Pygmalion a coborît într-o piață de flori din umeda Londră și și-a auzit eroina.

Am văzut patru femei grase, cu coșurile pline de crizanteme. Vara vîndusă margarete din găleți, acum aveau pumni imenși de trandafiri galbeni, legați cu sîrmă ca să se țină țepeni pînă îi viri în pahar. Deasupra pieții zburau vrăbii gureșe, ca un parlament, și lumea nu se uita la ele. Mirosea a vită tăiată proaspăt, mulțimea de orătănii îmi aducea aminte de muzeele bune, era o vinzoleală de ți-era mai mare dragul.

Am tras spre magazinele de stambă și m-am uitat prin dughene. Afară se vindeau bilete de loto și pîlcuri de țărani se înghesuiau spre masa norocului, ceva m-a purtat înapoi, spre conurile de pere gălbui. Mi-am adus aminte de studiul lui Călinescu — Horațiu — de celebrele mese servite de romani cu un mare aparat, de acele prinzuri pompoase, de păunii decorativi, lebedele și mistreții așternuți pe uriașele și grele tăvi. Mi-am evocat piața din Napoli, cea mai teribilă vitrină a poftei omenești. Erau acele și privighetorile pentru dejun ale poetului, scarii, rombii, scoicile lucrine, scoicile cu sturzi, lăptucii, hreanul, morcovii, lacherda și vinul de Caecub, țiparii, racii, untdelemnul venafru, peștii iberi, piperul alb, oțetul de vin de Methym, adică toată mitologia gustului omenesc.

Aș fi mîncat și eu cocor, ficat de gîscă albă, smochine și iepure, mierle fripte și porumbei fără tirtite, ciuperci și cîte altele. Am recitit paginile acelea ca pe un poem și am hotărît să mai colind piețele, pentru că ele au ceva vital, inegalabil în paletă, piețele vorbesc despre vitalitate, un asemenea loc te inspiră, te cultivă și te poartă în tărîmuri necunoscute.

Dacă vreți să vă treacă stenahoria, mergeți la piață!

Inserare pe Dunăre

Foto: AGERPRES

MODERNIZĂRI LA C.S.H.

La furnalul de 700 mc de la Combinatul siderurgic Hunedoara, oprit temporar din activitate pentru reconstrucție, s-a elaborat sîmbătă prima șarjă de fontă. Refăcut din temelii, furnalul a fost supus și unor modernizări menite să sporească gradul de tehnicitate și indicele de productivitate. De asemenea, urmează să fie pusă în funcțiune o nouă suflantă de mare capacitate. Aceste perfecționări creează posibilitatea sporirii producției cu circa 30 000 tone de fontă pe an, comparativ cu realizările de pînă acum.

CITIȚI ÎN PAG. A 3-a:

SPORT • SPORT

FOTBAL: Deasupra Mureșului, o stea zîmbitoare.
BASCHET: Diaconescu—Steaua 66—57.
VOLEI: Spectatori în ofsaid.
RUGBI: Victorie în ultima secundă.

ACTUALITATEA PE SCURT

• Sub auspiciile Comitetului județean de cultură și artă și a bibliotecii municipale, în sălile Galeriilor de artă din Oradea s-a deschis, ieri, expoziția intitulată: „Carte românească". Organizată pe trei secții, expoziția înmănunchează diferite creații: reeditări din literatura clasică, creații realizate între cele două războaie mondiale și o secție de literatură contemporană.

• La Runcu și Stănești, în județul Gorj, au avut loc, duminică, primele întreceri în cadrul concursului „Dialog pe aceeași scenă", organizat de Comitetul județean pentru cultură și artă în cinstea sărbătoririi semicentenarului Unirii Transilvaniei cu România și a celei de-a 21-a aniversări a proclamării republicii. În fața unor exigente jurii, căminele culturale din Arcani și Runcu, din Leleești și Stănești, au prezentat formații corale sau grupuri vocale, soliști vocali și instrumentiști de muzică populară, brigăzi artistice, rapsozi populari, recitatori și dansatori.

• Cu prilejul împlinirii a 10 ani de la înființarea Asociației filateliștilor din România și a sărbătoririi mărcii poștale românești, duminică, la Timișoara a fost deschisă prima expoziție filatelică pe țară „Naționala '68 — tineret".

• Duminică, la Casa de cultură din municipiul Odorheiul Secuiesc, județul Harghita, a avut loc sărbătorirea împlinirii a 100 de ani a corului casei de cultură din localitate.

La spectacolul festiv dedicat acestei aniversări, au luat parte formații artistice și corale din Gheorgheni, Cristurul Secuiesc, Ditrău, Lunca de Jos, Zagon, Ploiești, Tg. Mureș.

ÎN ÎNTÎMPINAREA ADUNĂRII GENERALE A SCRIITORILOR

SUPREMAȚIA REALITĂȚII

MIHAI BENIUC

De la cincinalul exprimat în cifre la traducerea comandamentelor lui în uzine, bunuri obștești, nivel cultural sau de la politica intensă externă a partidului pînă la discutarea statutului corpului profesoral, totul reprezintă realitatea noastră, la Baia Mare sau la Galați, la București sau la Vașcău în Munții Apuseni. De ea se ocupă și răspund oamenii politici, savanți, ingineri, medici, agricultori, mineri, metalurgiști și toți aceia care în această țară produc sau se pregătesc să producă ceva cît de cît mai mult peste nevoile personale și de-asupra intereselor individuale.

În această vastă activitate productivă și creatoare, care este domeniul specific de activitate al scriitorului ? Oricare, cu condiția să fie de față cel puțin el, scriitorul — prismă prin care se răsfrînge și se proiectează pe ecranul conștiinței ca un spectru strădania umană a locului și timpului în care trăim. **Scriitorul este o conștiință care se confruntă cu conștiințe ; dar a sa cu precădere este chemată să le însume pe celelalte și să le despice în registrul lor multicolor, ba chiar și în cel, invizibil ochiului obișnuit, dincolo de ultraviolet sau dincoace de infra-roșu, dacă e îngăduit să mă exprim figurat.** E îngăduit, am spus pentru că raza a cărei analiză spectrală o face scriitorul, omenescul, e mult mai complexă, mai variabilă și mai greu sesizabilă în evoluția ei istorică și în dezvoltarea ei individuală decît orice alt fenomen din lumea anorganică sau organică. Oricît ar părea de contradictoriu, scriitorul e chemat să determine legea cazului unic (fiecare conștiință e un caz unic), deci excepția de la legea generală, să fixeze cazuistic unicitatea în multiplicitate, dar și legea fundamentală a multiplicității în unicitate.

Greutatea cea mai mare nici nu este, însă, aceasta, dacă scriitorul are, ca să folosesc un cuvînt vag, talent sau, unul mai precis, o bogată experiență a vieții și o deosebită capacitate de a face intuitiv ceea ce vrea să spună. Mai dificilă este însăși confruntarea, aș zice și mai explicit : înfruntarea. E greu să faci istorie, dacă ești pus în această situație, și să vrei să-ți servești interesele personale și amicii în loc să servești cauzele istoriei. Și nu e de loc mai ușor să faci adevărată literatură contemporană oricît te-ai ascunde după pavăza „ficțiunii" („Orice nume din această carte și orice fapt numai întîmplător coincid cu uneie negative din realitatea vie" etc.). Experiența mea literară de patruzeci de ani îmi spune că a te scuza că nu te-ai gîndit la cutare cînd ai scris ceva și că nu se potrivește nici locul, nici numele, este egal cu a te ascunde după deget. Cei răi se vor recunoaște, vor nega și te vor acuza ; cei buni se vor supăra că n-au fost arătați în toată strălucirea bunătății lor. Iar la cei eventual direct vizați (desigur sub nume fictive și în situații inventate dar analoage cu cele reale) se va adăuga o liotă de ție total necunoscuți, învinuindu-te că minți și induci lumea în eroare.

Căci literatura nu se poate reduce la a gîdila sub bărbie iubita sau la a umfla ca pe niște baloane colorate ambiții perisabile, ci adeseori la a biciui, a ciomăgi, a-i da lovitura de grație prostiei, inerției, emfatismului ridicat pe cariatide și stîlpi de oportuniști de profesie și de a suporta consecințele, în viață și după moarte chiar. Să nu mă citească cine nu este matematician ! — spunea Leonardo Da Vinci. Să nu se facă scriitor, aș zice eu, cine nu poate suporta chiar și dezaprobarea unora dintre colegii de breaslă. Un scriitor confruntă și se înfruntă. Iar dacă este adevărat că „amicus Plato, sed magis amica veritas", apoi și scriitorul ar trebui să-și spună mereu : „dragi mi-s prietenii de boemă, dar cea mai dragă mi-e întruchiparea adevărului realității noastre așa cum e, cu orice preț !"

Un scriitor care nu înțelege că mai presus de toate discutabilele prietenii este adevărul scrisului său despre contemporaneitate, poate să se retragă la masa boemei ca pensionar definitiv clasat sau să discute numai acasă cu nevasta.

Eu sînt un om pașnic, deși am cheltuit din viață mulți ani ca soldat. Aș dori să nu se verse sîngele oamenilor pe cîmpul de luptă și să dispară definitiv bestialitățile războinice din istorie, puse la cale de canalii ce trimit pe alții la moarte pentru profiturile mereu sporite ale claselor exploatatoare. Dar în scris sînt pentru război etern. Să curgă șiroaie de cerneală pe cîmpiile hîrtiei, să se reverse diluvii și să mătură de pretutindeni orice stă în calea progresului uman ; sînt pentru înlăturarea definitivă a robiei omului și a vieții de către brute conștiente sau inconștiente. Căci nu e nimic mai frumos și mai îndîtător în acest univers decît elanul vital, căruia comunismul are destinul de a-i da suprema expresie, și-i dă întrupare zilnic mai luminoasă și în România ca și în alte țări socialiste.

Realitățile din țara noastră, așa cum cresc sub faldurile steagului de luptă al partidului, aș fi meschin dacă aș spune doar că sînt minunate. Mi-ar trebui un alt cuvînt, și pentru eforturile partidului și pentru realizările oamenilor muncii, într-adevăr uimitoare, ca să le caracterizez.

Dar cu ce sacrificii s-a trecut de la mica proprietate individuală (la dracu cea mare !) spre gospodăria socialistă, cu ce eroism (de loc nu ușor de dus la capăt) muncitorii au ajuns la o producție (în ciuda capitalismului) superioară vremilor de dinainte, cu cîtă rezistență birocratică inconștientă sau reacționară organizată s-a luptat pentru a asigura certitudinea că ne îndreptăm spre socialism și ce-au suferit, au simțit, au sperat, murind, trăind, mereu îndemnați să meargă spre steaua arătată de degetul partidului — aceasta nu poate fi arătată decît de o mare literatură. Ea se făurește sub ochii noștri, iar noi sîntem abia în opera de desăvîrșire a construcției socialiste.

Să lăudăm ce s-a făcut ! Nu vreau să enumăr ce și cît, căci într-adevăr multe s-au făcut în orice direcție. Dar cine vrea să fie într-adevăr alături și împreună cu gigantica luptă a partidului, să dezvăluie ca scriitor toate acele complexe nodale din conștiința oamenilor epocii noastre, mai ales ale tineretului, de care depinde desfășurarea în eventaliu a tuturor forțelor creatoare ale acestui popor din România angajat cu trup și suflet pe suișul comunist al istoriei contemporane.

CONȘTIINȚA RĂSPUNDERII

FLORENȚA ALBU

Un schimb cultural — un obișnuit schimb de redactori — mi-a dat, de curînd, posibilitatea să vorbesc despre literatura noastră, despre reprezentanții ei de frunte și despre cîteva din succesele poeziei tinere. Cu un asemenea prilej mi-am dat seama de un fapt incontestabil, un fapt pe care trăindu-l cu intensitatea cunoașterii de fiecare zi, uităm să-l mai cuprindem în ansamblu.

Apariția atîtor volume de proză și poezie, în ultima vreme, efervescența căutărilor și confruntărilor — diversitatea stilurilor și tendințelor — acest fenomen viu, literatura noastră contemporană — privit, la un moment dat, din perspectiva distanțării în spațiu (avînd semnificația unei distanțări în timp) capătă o nouă valoare pe care noi înșine o ignorăm adesea, fiind prea familiarizați cu aceste aspecte. Or, sentimentul pe care-l încerci, vorbind despre reușitele literaturii românești contemporane, convingerea că ele reprezintă adevărate succese, pe linia ascendentă a tradiției noastre și că datoria ta este să le faci cunoscute, devine singura identitate morală, în numele căreia vorbești. Dealtfel, mi-am dat seama că multe din aceste succese sînt cunoscute peste hotare, că ele suscită interesul colegilor de condei de aiurea.

Sînt cunoscute, din diverse tălmăciri, poezii de N. Labiș, Nichita Stănescu, Marin Sorescu, Ana Blandiana, Cezar Baltag, Ion Alexandru. Iar posibilitatea unor asemenea confruntări — discuții, traduceri — unei asemenea cunoașteri, este salutară.

Sîntem în ajunul unei noi adunări a scriitorilor ; în ajunul unui alt bilanț, rostul acestor confruntări fiind de fapt, tocmai asemenea sinteze ale perioadei trecute.

Sînt convinsă că, dincolo de nereușitele, de rebuturile și de unele mode pasagere care au înflorit, fără să dea rod, în perioada aceasta ; dincolo de discuțiile sterile care s-au grăbit să emită prea timpurii judecăți de valoare în privința unui fenomen sau altul, din lirica sau proza contemporană, bilanțul adunării scriitorilor va fi demn de perioada istorică prin care trece poporul nostru, azi, sub conducerea Partidului Comunist Român.

Și tocmai certitudinea succeselor înregistrate, în toate domeniile de activitate, de către poporul nostru, îți dă conștiința răspunderii pe care o ai, cînd trebuie să vorbești și despre literatură ca despre partea care reprezintă, la un moment dat, întregul.

UN VEAC DE ÎNVĂȚĂTURĂ

100 de ani ai unui prestigios liceu — „DIMITRIE CANTEMIR"

Se aliniază școlilor seculare Liceul „Dimitrie Cantemir" din Capitală, care își serbează un veac de existență glorioasă. Ne facem o pioasă datorie scrutînd trecutul și înfățișînd prezentul acestei venerabile ființe colective care îmbătrînește rămînînd mereu tînără prin menirea ei.

Temeliile modeste ale liceului de azi s-au pus în lupta cu nenumărate greutăți legate de ignoranță, lipsa de mijloace materiale și de înțelegere din partea oficialităților. A triumfat însă perseverența unor dascăli patrioți și școala și-a început viața dăruind țării generații de oameni luminați dintre care nu puțini și-au înscris numele pe frontispiciul științei și culturii noastre. Dacă începuturile organizatorice au fost modeste, în schimb climatul intelectual al școlii a fost constant, de o factură cu totul deosebită, purtînd amprenta marilor personalități care au onorat, de-a lungul vremii, catedrele sale. Savanți și cărturari de prestigiu ca Simion Mehedinți, Gh. Bogdan Duică, Marcel Brîndză, Constantin Giurăscu, Nicolae Cartojan, Traian Lalescu, Dan Barbilian și mulți alții au cultivat în rîndurile celor ce le-au fost elevi cutezanța și adîncimea gîndirii, exigența și rigoarea muncii științifice, respectul față de valorile umane, răspunderea pentru destinele țării. Nu e de mirare deci că de pe poarta acestui liceu, au ieșit oameni ca Ștefan Luchian, I. Gh. Duca, Daniel Danielopolu, George Georgescu, Gh. Zamfirescu, George Călinescu — la rîndul lor cărturari, savanți, artiști, oameni de stat. Cu deosebire, istoria liceului consemnează profesori și elevi care s-au impus în domeniul matematicii, nume care au dus peste hotare faima școlii matematice românești.

Păstrător și continuator al unor prețioase tradiții, Liceul „Dimitrie Cantemir" s-a dezvoltat în anii puterii populare, satisfăcînd astăzi nevoile de instrucție și educație unui număr de peste 1600 elevi. Un corp didactic de elită, laboratoare modern utilate, o bibliotecă cu peste 20 000 volume, sală de gimnastică și terenuri de sport stau la dispoziția celor ce-și fac un titlu de mîndrie din a purta pe mineca vestonului însemnele Liceului „Dimitrie Cantemir". Școala își păstrează și azi bunul renume în domeniul pregătirii științifice a elevilor săi: clase cu program special pentru studiul fizicii, cercuri de matematică, fizică și chimie, revista de matematică a elevilor asigură o bună pregătire a acestora, mărturie stînd numărul mare al candidaților la concursurile școlare cu acest profil, trofeele cu care se întorc în școală.

Pregătirile pentru sărbătorirea centenarului au stimulat puternic întreaga activitate didactică și educativă care se desfășoară în liceu. Profesori și elevi, părinți, foști dascăli și absolvenți au concurat pentru valorificarea moștenirii glorioase a școlii făcînd un act de conștiință civică de a înfățișa actualelor generații de elevi strădaniile înaintașilor, reușitele lor.

La sesiunile științifice — ale cadrelor didactice și elevilor — consacrate centenarului, numeroase referate au fost închinate celui ce a patronat un secol cu numele său lăcașul lor de cultură stimulînd prin propria-i pildă o pleiadă întreagă de patrioți și savanți; în cadrul societății literare a elevilor „George Călinescu" s-au citit referate despre personalitatea Domnului Moldovei, revista elevilor conține versuri originale și studii pe aceleași teme, orele de dirigenție au dezbătut numeroase aspecte legate de numele lui Dimitrie Cantemir, de trecutul școlii.

MARIETA VIDRAȘCU

Ziua de duminică, 10 octombrie, a fost consacrată solemnităților legate de sărbătorirea centenarului liceului. Dimineața a început cu o emoționantă festivitate.

Cei prezenți au ascultat cu viu interes mesajul adresat de către tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, secretar general al C.C. al P.C.R., președintele Consiliului de Stat, colectivului didactic, elevilor, organizației de partid și organizației U.T.C. de la Liceul „Dimitrie Cantemir" București citit de tovarășul Dumitru Popa, membru supleant al Comitetului Executiv al Comitetului Central al Partidului Comunist Român, prim-secretar al Comitetului municipal P.C.R. București, primarul general al Capitalei.

În numele Ministerului Învățămîntului, acad. Ștefan Bălan, ministrul învățămîntului, a transmis un cordial salut și calde felicitări pentru contribuția adusă de liceul sărbătorit în îndeplinirea nobilei misiuni de instruire și educare a tineretului școlar.

În prezența a numeroși oaspeți de onoare, a profesorilor de ieri și de azi ai liceului, a elevilor și foștilor elevi, s-au rostit omagii pentru strădaniile înaintașilor, cuvinte de îndemn și solemne promisiuni pentru și ale celor care astăzi, avînd drept pildă aceste strădanii, traduc în fapte cuvîntul partidului pregătind pentru nevoile țării oameni de nădejde.

În numele Comitetului Central al Uniunii Tineretului Comunist, tov. Dumitru Gheorghișan, membru al Biroului C.C. al U.T.C., a înmînat elevului Nicolae Mandq, secretarul comitetului U.T.C. al Liceului „Dimitrie Cantemir", Diploma de Onoare acordată școlii centenare de Comitetul Central al Uniunii Tineretului Comunist.

Într-o atmosferă de puternic entuziasm participanții la adunare au aprobat textul unei telegrame pe care au adresat-o Comitetului Central al Partidului Comunist Român, tovarășului secretar general, NICOLAE CEAUȘESCU, în care se spune printre altele :

„Grija permanentă pe care o acordați instruirii și educării tinerelor generații, dezvoltării continue a învățămîntului nostru constituie pentru noi garanția sigură a ridicării nivelului general de cultură a poporului, corespunzător cerințelor epocii contemporane, corespunzător cerințelor obiective generate de desăvîrșirea construcției socialiste în patria noastră.

Directivele Plenarei Comitetului Central al Partidului Comunist Român din aprilie 1968 și Legea învățămîntului deschid mărețe și luminoase perspective de înflorire a școlii noastre socialiste.

Pentru înfăptuirea acestui grandios program, noi, corpul didactic, ne angajăm, în acest moment solemn, să muncim cu tot mai multă hotărîre, să sporim eforturile noastre pentru a putea transmite tineretului școlar tot ceea ce a creiat mai de preț gîndirea umană, pentru a cultiva în conștiința acestuia dragostea față de muncă, pasiunea științei și culturii, prețuirea tradițiilor progresiste ale poporului nostru, devotamentul nețărmurit față de cauza partidului și a patriei noastre socialiste.

Vă mulțumim din inimă pentru înalta apreciere ce ne-ați arătat cu această ocazie și ne manifestăm întreaga noastră adeziune față de politica înțeleaptă a partidului".

I-au urmat o emoționantă serbare și solemnitatea dezvelirii unei plăci comemorative care va păstra pentru viitorime datele memorabile 1868—1968.

PROIECTUL DE STATUT AL CORPULUI PROFESORAL

(Urmare din pag. 1)

adunări de dezbateri din care consemnăm, succint :

...LA TIMIȘOARA, aproape 600 de delegați, reprezentînd cele aproximativ 5 000 de cadre didactice din județul Timiș, s-au întrunit într-o adunare de lucru pentru dezbaterea proiectului de statut al cadrelor didactice. Participanții au apreciat unanim interesul deosebit pe care partidul și statul nostru îl acordă perfecționării sistemului de învățămînt, exprimîndu-și angajamentul de a se dărui activității de educare și instrucție a tineretului.

Au fost discutate de către vorbitori articolele înscrise în proiect, s-au făcut propuneri noi, ori au fost aduse completări celor deja înscrise. Dintre toate acestea notăm cîteva : Popescu Dan, profesor de istorie la liceul nr. 1 din Lugoj își exprimă părerea că ar fi necesar ca profesorii să aibă o asociație a lor cu statut juridic, în stare să întrețină relații cu asociații similare de peste hotare. Cadrele tinere, îndeosebi, au vizat necesitatea reducerii stagiului între obținerea gradelor, argumentînd prin aceea că distanța prea mare diluează o pregătire consecventă, elimină continuitatea și favorizează pregătirea în salturi.

De o deosebită apreciere s-au bucurat prevederile din statut referitoare la posibilitatea afirmării tinerilor de alte naționalități în limba lor maternă. Vorbitori ca Panin Ștefan, Iö Emerik, Breiner Iosif și-au exprimat în cuvinte calde adeziunea lor la înaltele principii democratice care străbat de la un capăt la altul proiectul de statut. Profesorul Iö Emerik spunea printre altele : „Afirmarea unei personalități este posibilă numai într-o societate în care toți oamenii sînt egali, indiferent de limba pe care o vorbesc. Fiindcă orice valoare creată este pusă în slujba întregii comunități și o astfel de societate este societatea în care trăim".

Vorbindu-se despre profilul profesorului, la multe dezbateri s-a subliniat îndeosebi necesitatea unei pregătiri intelectuale din ce în ce mai complexe, atît în cazul cadrelor didactice, cît și a personalului ajutător. Pe marginea acestei chestiuni prof. doctor Ion Hurdubețiu din Pitești a propus o serie de înlesniri privind activitatea personalului didactic în cercurile științifice, ca și lărgirea posibilităților de documentare și informare.

Propunerea privind transferarea cadrelor didactice prin concurs a fost îndelung dezbătută. Au fost aduse în acest sens o serie de completări utile, mai ales în privința încurajării și promovării tinerilor capabili care, prin energia și pregătirea lor excepțională, ar putea aduce o contribuție însemnată la creșterea prestigiului școlii. În acest sens au făcut interesante completări tovarășii Cecilia Petrescu, director la Liceul nr. 2 din Pitești, Ghindescu Marin, director al școlii generale nr 2 din Pitești și tov. prof. Gabriel Ieremia de la școala generală Căteasca. O amplă dezbatere a prilejuit capitolul referitor la salarizarea corpului didactic. S-au făcut o serie de propuneri interesante privind noul sistem de premii și distincții.

Simbătă 9 noiembrie a.c. a avut loc la MIERCUREA CIUC adunarea județeană a celor 500 de delegați ai cadrelor didactice, din județul Harghita. Apreciind semnificația noului document prof. Virgil Budanu, învățătorul Parzsolut Zsolt și alții au arătat că acesta este semnul prețuirii acordate de partid și guvern omului de la catedră. Galfalvi Sandor, releva o veche tradiție a învățămîntului românesc și care a trebuit să fie valorificată în noile condiții ale activității consiliului didactic, propunînd ca în statut să se prevadă posibilitatea promovării în rîndurile cadrelor didactice universitare și a unor profesori — chiar tineri — din licee cu a capacitate profesională didactică și pedagogică deosebită și care au realizări de mare interes în cercetarea științifică.

Referindu-se la personalul didactic ajutător, Achim Săniuță a remarcat că în prezent pedagogii sînt simpli supraveghetori ai internatelor, iar în posturile destinate lor se înregistrează o mare fluctuație. Vorbitorul a propus să se prevadă măsuri concrete pentru calificarea lor în cursuri speciale de scurtă durată.

Petru Cotfas și Marton Mihai au făcut observația că în proiectul de statut nu există nici o prevedere referitoare la problemele cadrelor didactice înscrise în învățămîntul superior fără frecvență, ori între acestia și cele care au absolvit cursurile de zi există deosebiri în ce privește calitățile profesionale, titularizarea pe post, obținerea vechimii și altele. În legătură cu obținerea gradelor didactice, inclusiv a definitivatului, mai mulți vorbitori, printre care Eugen Moraru și Kovacs I., au susținut necesitatea îmbunătățirii cursurilor de documentație și perfecționare arătînd că în statut ar putea să se prevadă, ca o cerință esențială, verificarea cu prilejul examenelor a calităților pedagogice, deoarece examinarea cunoștințelor teoretice — cum se procedează acum în cadrul definitivatului — apare inutilă după scurta perioadă care trece de la absolvire.

Adunările județene ale cadrelor didactice, precum și cele din instituțiile de învățămînt superior desemnează delegați la Conferința națională a personalului didactic.

TELEVIZIUNE

17.30 — Pentru noi, femeile !
18,00 — Actualitatea industrială.
18.30 — Curs de limba franceză.
19.00 — „Lyceum" — emisiune pentru liceeni.
19.30 — Telejurnalul de seară.
19.50 — Dialog despre cultură : „Scriitorul, seismograf al epocii sale".
20,10 — Trepte spre viitor.
20.30 — Program de circ înregistrat pe peliculă.
20,40 — Tele-universitatea. Istoria civilizațiilor „Geneza poporului român".
21,05 — Film artistic : „Unde este al treilea tablou" — film de aventuri.
22.30 — „Gong" — emisiune de actualitate teatrală.
23.00 — Telejurnalul de noapte.

CRONICA *Plastică*

INADECVAREA... ȘI TEORETIZAREA EI*)

Compoziție de VIORICA IACOB

BRAȚE ȘI DEGETE METALICE
RITM MECANIC, LINIAR, CONTINUU
AA B AA B AA B AA B AA B AA B AA B AA B AA B
INTELIGENȚĂ ELECTROMECANICĂ
PROGRAMARE
EFICIENȚĂ
BECURI DE CONTROL
FIRUL RUPT ÎNSEAMNĂ „DEFECT TEHNIC"
AA B AA B AA — AA — AA — AA — A . A . A . A

FAȚĂ ÎN FAȚĂ

„SCAPI FUSUL JOS ; NIMIC NU ZICI
CÎND FUSUL SE DESPIRĂ"
GÎNDURI, MIȘCĂRI, VIAȚĂ.

b^A
a A^a
b_b

ARTISTA VIORICA IACOB ÎNCEPE SĂ LUCREZE CÎND FUSUL ESTE JOS
FIRUL EI TRECE PRINTRE DEGETE, PRIN OCHI ȘI MINTE ;
DAR SE ÎNNOADĂ'N SUFLET.
UN CAPĂT AL FIRULUI NI-L OFERĂ MIHUL.
CELĂLALT, PRELUNGIT OMBILICAL, PORNEȘTE RIATE
DIN PRUNDIȘUL EXISTENȚEI: PĂMÎNT, APĂ, FOC.
TOTUL NE PARE GATA ÎNCHEGAT.
ȘI TOTUȘI ÎN PLINĂ CONSTITUIRE ; SE MIȘCĂ. . .
PUNCTELE, PETELE, LINIILE ÎȘI URMEAZĂ CALEA
DUPĂ LEGEA PLĂSMUIRII LA CARE ASISTĂM.
BA CHIAR CONTRIBUIM.
CU OCHII ȘI PORII ÎN PRIMĂVARĂ
GEORGE BACOVIA MURMURĂ : VERDE CRUD, VERDE CRUD
MUGUR ALB ȘI ROZ ȘI PUR,
TE MAI VĂD, TE MAI AUD,
VIS DE-ALBASTRU ȘI AZUR.

DIALOGUL ESTE DESCHIS.

Prefața catalogului expoziției de tapiserie Viorica Iacob

Poate că tapiseria este unul dintre genurile cele mai conservatoare. Avînd în vedere însuși materialul. Oricum ar fi dezvoltată în raport de viziune, gamă cromatică, dimensiune, tehnică de lucru, materia textilă impune niște rigori care, nerespectate, conduc la nereușite vizibile. Afirmația trebuie înțeleasă nuanțat. Prin viziune, prin materie, prin destinație decorativă precisă, tapiseria nu caută închistarea, anularea insolitului, nu cultivă o autoexigență impermeabilă și anihilantă. Respirația modernă, contemporană este vizibilă și în acest gen revitalizat pe plan mondial de un Lurçat, de numeroși artiști care au conferit astăzi o strălucire nouă vechiului centru Aubusson, tot așa cum la noi în țară putem aminti acea realizare de prestigiu datorată lui Ion Nicodim, „Cîntare omului", sau alte lucrări valoroase ale unor tineri textiliști ca Ionescu Cornelia, Riți Gavrilă ș.a. Această artă dezvoltă astăzi simbolul și metafora în plan monumental conform unui spirit nou, atent la tot ceea ce se oferă ca sugestie prețioasă în celelalte forme de exprimare plastică. Pornind de la acest ultim deziderat, artista **Viorica Iacob** încearcă la tapiseriile expuse (și gestul e, poate, meritoriu numai în sine), o modernizare programatică a viziunii, a alfabetului plastic, transpunînd, de fapt, o viziune picturală abstractă într-o lume textilă. Produsul hibrid e evident. Artista, așa cum ne sugerează încă din prefața catalogului, vizează „o tapiserie de idei" (cam ermetice, absconse, ca să nu spunem încîlcite și confuze, dar... idei). Expresivitatea decorativă, pusă în slujba unei metafore unice sau a unei desfășurări epice de simboluri (nu în sens discursiv, narativ, neapărat), cu care ne obișnuise tapiseria, este abandonată decis în favoarea unui abstract „elevat", traducînd în intenția artistei mister, o „filozofie adîncă", o simțire „rafinată", „intelectualizată". Numai că, tot ceea ce realizează se oprește, în mod neconvingător, la suprafață, se rezumă la un joc, la un ritm oarecare de suprafețe, care nu pot susține o intenție estetică și, cu atît mai mult, un adevărat program.

Din tot ceea ce ne propune expresia abstractă modernă, nu-i putem asocia creația nici unei direcții (în sensul unui foarte larg program estetic, așa cum inevitabil procedăm ori de cîte ori ne referim la o expresie de acest gen), nici nașterii fortuite a formelor ca în expresionismul abstract, nici ca produs al unei esențializări, al unei stilizări maxime a realității (Mondrian), nici ca propunere a unei noi realități nonfigurative, cu legi proprii, aparte opusă evident lumii figurale, obiective (Malevici). Artista caută un „insolit" al formelor, proliferat la nesfîrșit, haotic, fără a demonstra ceva și care, prin platitudine și repetiție mecanică ucide orice intenție de mister, de poezie subterană, în sfîrșit, de emoție artistică. Dacă am face abstracție de faptul că artista caută să demonstreze și teoretic un gest de creație și că ar ținti numai o descripție decorativă cu stricte probleme de compoziție (ceea ce, la urma urmelor n-ar fi atît de rău), încă am avea motive de insatisfacție. Compoziția care în acest gen este, poate, tot atît de decantată, ca și în sculptură, contrazice prin jocul confuz de perspectivă al diverselor forme (dialogul între tonalitățile închise sau deschise), prin mărunțirea elementelor, nejustificat în raport cu dimensiunea tapiseriei, prin deplasarea nefirească a unui centru de interes către o margine a cadrului compozițional, prin jocul derutant, centrifugic aproape, între verticale și orizontale, între linia dreaptă și linia curbă, printr-o scriitură care ne aduce aminte prea mult și nedorit de virtuțile tușei de culoare din pictură. Într-un cuvînt, și printr-o inadecvare formală. Toate aceste afirmații nu exclud, nu vor să infirme niște trăsături demne de subliniat în creația prezentată : o îndemînare evidentă, o cantitate de muncă apreciabilă. Mai recunoaștem **Vioricăi Iacob** o spontaneitate și o mare ușurință de a divaga cu formele care, supusă probabil unei decantări mai exigente, s-ar putea transforma într-o calitate certă, o vocație coloristică pe care o manifestă, de altfel, și în pictură și care vădește în cîteva cazuri sensibilitate, ca în cele două „Compoziții" (IV și VI) realizate în paletă rece, pe o gamă inspirată de griuri.

Chiar dacă am vrea să facem abstracție, să considerăm un simplu accident prefața catalogului, nu o putem face, deoarece el nu este o prezentare de circumstanță, cum adesea se obișnuiește, ci un adevărat program menit să expliciteze „gîndirea și sensul căutărilor artistei". De multă vreme, nu s-au putut întîlni însă texte mai ilariante redactate într-un adevărat limbaj caragialesc, într-un jenant spirit de pastișă și am jigni, poate, manifestările de prestigiu din numeroase orașe ale țării dacă am califica acest gest — un gest de provincialism, de diletantism. Prima parte a catalogului (catalog semnat de Anton Dimboianu), ne propune un program ermetic, dadaist chipurile, după care urmează o „estetic" ceva mai explicită", de unde citim cîteva panseuri de cafenea (numai cîteva, deoarece reproducem alături catalogul în întregime) : „Artista Viorica Iacob începe să lucreze cînd fusul este jos"... „Totul ne pare gata închegat. Și totuși, în plină constituire ; se mișcă"... „După legea plăsmuirii la care asistăm. Ba chiar contribuim" etc., etc.

Credem că deloc pasagera problemă a cataloagelor depășește o chestiune personală, un act de compromitere individuală, implică o răspundere colectivă. Uniunea Artiștilor Plastici, care își propusese cîndva să supravegheze și să avizeze ținuta și conținutul cataloagelor, ar trebui să împlinească acest deziderat cu mai multă exigență și seriozitate.

C. R. CONSTANTINESCU

*) **Expoziția de tapiserie** — Viorica Iacob — **deschisă la Galeriile de Artă din bulevardul Bălcescu nr. 23.**

CINEMATOGRAFE

ANNA KARENINA
Patria (orele 10; 13,30; 17; 20,15).
FETE ÎN UNIFORMĂ
Capitol (orele 9,15; 11,30; 13,45; 16 ; 18,30 ; 20,45), Luceafărul (orele 9; 11,15; 13,30; 16,15; 18,30; 20,45).
EU TE-AM IUBIT
Victoria (orele 9,15; 11,15; 13,45; 16,15; 18,45; 21,15).
HOMBRE
Republica (orele 9; 11,30; 14; 16,15; 18,45; 21,15), Festival (orele 8 ; 10,30 ; 13 ; 15,15 ; 18 ; 20,15), Melodia (orele 8,45; 11; 13,30; 16; 18,30; 20,45), Modern (orele 9,30; 11,45; 14; 16,15; 18,30; 20,45).
PRINȚESA
Central (orele 8,30; 11; 13,30; 16; 18,30; 21).
UN DOLAR GĂURIT
Lumina (orele 8,45; 16,30; 18,45; 20,45).
TOTUL PENTRU RÎS
Doina (orele 9; 10,30; 12; 13,30; 16; 18,15; 20,30).
ZECE ANI DE ERĂ COSMICĂ — LEGEA — NAUFRAGIUL — MIȘCAREA APARENTĂ A PLANETELOR — VISUL LUI GOGUȚĂ — CENTENAR MINIER
Timpuri Noi (orele 9—21 în continuare).
OPERAȚIUNEA SAN GENNARO
Union (orele 15,30; 18; 20,30), Cotroceni (orele 15,30; 18).
VERA CRUZ
Feroviar (orele 9,45; 12; 14,15; 16,30; 18,45; 21), Excelsior (orele 8,45; 11; 13,15; 15,30; 17,45; 20).
TARZAN, OMUL MAIMUȚĂ — FIUL LUI TARZAN
Grivița (orele 9; 12,30; 16; 19,30), Aurora (orele 9; 13,45; 16,15; 19,45).
WEEK-END CU ANNA
Înfrățirea (orele 15,30; 17,45; 20).
VICONTELE PLĂTEȘTE POLIȚA
Buzești (orele 15,30; 18), Viitorul (orele 15,30; 18).
PLANETA MAIMUȚELOR
Dacia (orele 8,45; 18,30).
SAMURAIUL
Bucegi (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30).
POEMUL CELOR DOUĂ INIMI
Unirea (orele 15,30; 18; 20,30).
TESTAMENTUL UNUI PAȘĂ
Lira (orele 15,30; 18).
ROATA VIEȚII
Drumul Sării (orele 15; 17,30; 20).
VIVA MARIA
Ferentari (orele 15,30; 18; 20,30).
SURPRIZELE DRAGOSTEI
Giulești (orele 15,30; 18; 20,30).
NEIDI
Floreasca (orele 9; 11,15; 13,45; 16; 18,15; 20,30).
MĂRTURISIRILE UNUI DOMN CU CAMERĂ MOBILATĂ
Volga (orele 10; 16; 18,15; 20,30), Miorița (orele 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18.15; 20,45).

AGENDA

TELEGRAMĂ

Mulţumind sincer pentru felicitările cordiale transmise cu prilejul celei de-a 50-a aniversări a creării Republicii Cehoslovace, tovarăşii Ludvik Svoboda, preşedintele Republicii Socialiste Cehoslovace, Josef Smrkovsky, preşedintele Adunării Naţionale a Republicii Socialiste Cehoslovace, Alexander Dubcek, prim-secretar al Comitetului Central al Partidului Comunist din Cehoslovacia, şi Oldrich Cernik, preşedintele guvernului Republicii Socialiste Cehoslovace, au adresat o telegramă de răspuns tovarăşilor Nicolae Ceauşescu, secretar general al Comitetului Central al Partidului Comunist Român, preşedintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, Ion Gheorghe Maurer, preşedintele Consiliului de Miniştri al Republicii Socialiste România şi Ştefan Voitec, preşedintele Marii Adunări Naţionale a Republicii Socialiste România în care se spune :

Împărtăşim aprecierea exprimată de dumneavoastră cu privire la prietenia sinceră dintre popoarele noastre şi sîntem convinşi că această prietenie se va dezvolta şi în viitor spre binele ambelor noastre ţări şi al socialismului, în interesul păcii în Europa şi în lumea întreagă.

Vă dorim, stimaţi tovarăşi, dumneavoastră şi prin dumneavoastră întregului popor român multe succese în înflorirea continuă a patriei dumneavoastră socialiste şi în consolidarea întregii comunităţi socialiste.

PLECAREA DELEGAŢIEI PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN LA VARŞOVIA

Duminică dimineaţa a plecat la Varşovia delegaţia Partidului Comunist Român, condusă de tovarăşul Ghivu Stoica, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent, secretar al C.C. al P.C.R., care va participa la lucrările celui de-al V-lea Congres al Partidului Muncitoresc Unit Polonez.

Din delegaţie fac parte tovarăşii Vasile Potop, membru al C.C. al P.C.R., şef de secţie la C.C. al P.C.R., şi Tiberiu Petrescu, ambasadorul Republicii Socialiste România la Varşovia.

La plecare, pe aeroportul Băneasa, delegaţia a fost condusă de tovarăşii Virgil Trofin, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent, secretar al C.C. al P.C.R., Vasile Vlad şi Ioan Circei, şefi de secţie la C.C. al P.C.R., de activişti de partid.

Au fost prezenţi Jan Brudzynski, însărcinatul cu afaceri a.i. al R. P. Polone la Bucureşti, şi membri ai ambasadei.

★

În drum spre Varşovia pe aeroportul din Budapesta, delegaţia P.C.R. a fost salutată de tovarăşii Nyers Rezso, membru al Biroului Politic, secretar al C.C. al P.M.S.U. şi Andras Gyenes, şef al secţiei relaţii externe a C.C. al P.M.S.U.

A fost de faţă, de asemenea, Ion Avram, însărcinat cu afaceri ad-interim al României la Budapesta şi membri ai ambasadei.

★

În aceeaşi zi delegaţia Partidului Comunist Român a sosit la Varşovia.

La aeroport, delegaţia a fost întîmpinată de St. Jedrychowski, membru al Biroului Politic al C.C. al P.M.U.P., T. Wrebiak, şeful secţiei de agitaţie şi propagandă, şi alte persoane oficiale.

Au fost de faţă Tiberiu Petrescu, ambasadorul României la Varşovia şi membri ai ambasadei.

ALOCAŢII ACORDATE STUDENŢILOR CARE AU COPII

Printr-un Decret al Consiliului de Stat se prevede acordarea începînd cu data de 1 octombrie 1968 a unei alocaţii de stat lunare de 100 de lei de copil studenţilor de la învăţămîntul de zi care au copii, indiferent dacă sînt sau nu bursieri şi de cuantumul bursei. Alocaţia se acordă şi pe perioada de la absolvirea facultăţii pînă la încadrarea în muncă, fără însă a se depăşi termenul stabilit prin dispoziţia de repartizare pentru prezentare la locul de muncă. Absolvenţii învăţămîntului superior încadraţi la locurile repartizate beneficiază de alocaţia pentru copii de la data încadrării.

(Agerpres)

Simbătă seara s-a înapoiat în Capitală delegaţia U.T.C. condusă de tov. Ion Iliescu, prim-secretar al C.C. al U.T.C., ministru pentru problemele tineretului, care la invitaţia ministrului algerian al tineretului şi sportului, Abdelkrim Ben Modmoud, a făcut o vizită în Algeria.

Duminică dimineaţa la Doftana a avut loc solemnitatea depunerii unor coroane de flori în memoria comuniştilor şi a deţinuţilor antifaşciţi care şi-au găsit moartea acum 28 de ani sub dărîmăturile celei mai cumplite închisori din ţară.

ÎNTR-O ATMOSFERĂ DE PUTERNIC ENTUZIASM PATRIOTIC, ORGANIZAŢII DE MASĂ, OBŞTEŞTI ŞI PROFESIONALE ADERĂ LA FRONTUL UNITĂŢII SOCIALISTE

(Urmare din pag. 1)

tuziaste, la progresul economic, cultural şi social al ţării, la unitatea socialistă a întregului popor.

Faptul că Uniunea Asociaţiilor Studenţilor din România va face parte din Frontul Unităţii Socialiste, este pentru noi un puternic imbold, o mare cinste, a spus vorbitorul. Studenţilor, organizaţiilor sale li se creează astfel noi posibilităţi de a participa intens al activitatea economică şi socială, la dezbaterea şi adoptarea deciziilor, de a lua parte cu tot elanul la fluxul intens al vieţii societăţii noastre. Pentru noi, aceasta înseamnă exercitarea plenară a drepturilor cetăţeneşti, afirmarea spiritului dinamic, a personalităţii şi vocaţiei în viaţa socială şi politică a ţării, a devotamentului nemărginit pentru patrie şi popor, a adeziunii la idealurile cutezătoare, dorinţa aprinsă de a învăţa şi a ne desăvîrşi. Alături de măsurile pentru îmbunătăţirea activităţii educative în rîndul tineretului adoptate la Plenara C.C. al P.C.R. din noiembrie-decembrie 1967, se adaugă acum noi posibilităţi de a aduce în viaţa politică şi socială frămîntările şi năzuinţele tineretului universitar, de a exprima prin fapte crezul fierbinte în cauza socialismului, asigurînd astfel partidul şi poporul, că schimbul de mîine al constructorilor comunismului este la înălţimea răspunderii încredinţate.

În cadrul Plenarei, au luat cuvîntul tovarăşii **Traian Aurite, Emilian Stancu, Nicolae Stoian, Ion Amăriuţei**, din centrul universitar Bucureşti, **Elena Iordache, Dumitru Cluncescu**, din centrul Universitar Cluj, **Emil Uncheşel, Emilia Matei**, din centrul universitar Iaşi, **Vasile Ciocan**, din centrul universitar Craiova, **Janos Bakos** din centrul universitar Tîrgu Mureş, care au subliniat că aderarea U.A.S.R. la Frontul Unităţii Socialiste reprezintă voinţa întregii noastre studenţimi, expresia profundelor sentimente ale studenţilor patriei noastre faţă de politica partidului şi statului român. Vorbitorii au relevat totodată contribuţia crescîndă pe care trebuie s-o aducă studenţimea la înfăptuirea sarcinilor de mare răspundere ce-i sînt încredinţate de partid şi de popor. Ei au arătat că principala răspundere ce decurge din participarea U.A.S.R. la Frontul Unităţii Socialiste, o constituie intensificarea eforturilor pentru mobilizarea studenţimii la înfăptuirea politicii partidului, pentru antrenarea tot mai activă la viaţa politică şi socială, pentru stimularea responsabilităţii faţă de societate, a hotărîrii de a se pregăti cu perseverenţă pentru a da patriei specialiştii de care aceasta are nevoie.

A fost aprobată apoi în unanimitate hotărîrea de adeziune a Uniunii Asociaţiilor Studenţilor din România la Frontul Unităţii Socialiste. Exprimînd voinţa întregii studenţimi, profundele sentimente ale studenţilor români, maghiari, germani şi de alte naţionalităţi, de ataşament nezărmurit faţă de politica ştiinţifică a partidului — se menţionează în hotărîre — Plenara Consiliului U.A.S.R. exprimă conducerii partidului şi statului, personal tovarăşului **Nicolae Ceauşescu**, adeziunea deplină şi aprobarea unanimă a hotărîrilor Plenarei C.C. al P.C.R. consacrate perfecţionării organizării politice a societăţii noastre.

În cadrul lucrărilor plenarei au fost desemnaţi reprezentanţii Uniunii Asociaţiilor Studenţilor din România în Consiliul Naţional al Frontului Unităţii Socialiste.

Fotbal etapa XIII: U. T. A. – LIDER AUTORITAR!

DEASUPRA MUREŞULUI, O STEA ZÎMBITOARE

de FĂNUŞ NEAGU

Sub un cer mirosind a zăpadă, 4000 de bucureşteni, avînd mai fiecare sub braţ un termos cu cafea, sau vin fiert (contra gripei !) au fost ieri martorii unei partide de fotbal plăcută sub aspect tehnic şi lamentabilă din punct de vedere disciplinar. Echipa Dinamo din Capitală a intrat pe teren ferm decisă să plătească nişte polițe amare Universităţii din Cluj. În campionatul trecut, portarul Datcu a înghiţit 9 goluri de la studenţii ardeleni şi amintirea aceasta neagră, foarte adevărat, i-a aruncat la luptă cu pumnii pe mulţi dintre colegii lui Pircălab. Bineînţeles, capul gîlcevei, a fost la un moment dat, chiar Pircălab. În prima repriză, aflată sub controlul clujenilor, rapizi în cîmp, dar ofiliţi în faţa porţii, toată lumea şi-a ţinut nervii acolo unde le stă lor bine. Dar după pauză, cînd Dinamo a înscris spectaculos prin Dumitrache (două goluri) şi Dinu, jucătorii ambelor formaţii, dar în mod special ai celei din Bucureşti, s-au transformat în toreadori şi tauri. Şi peste voinţa noastră, în ciuda protestelor noastre, meciul a luat aspect de corridă penibilă. Lucescu a călătorit cale de vreo 10 metri urcat în spinarea lui Anca, Pircălab şi Mustăţea şi-au aruncat pumnii unul în fălcile celuilalt, Dumitrache a căutat de gălci şi de aluniţe pe aproape toţi jucătorii clujeni, iar Remus Cîmpeanu a vrut să ne arate cum ştie el să joace şotronul pe carne de om. Arbitrul Drăghici i-a trimis în vestiar pe Pircălab şi Mustăţea. Foarte bine a procedat, însă trebuia să-i trimită la bătut mătănii şi pe alţii. Pentru că e chinuitor să asiști ca om civilizat la scene ca acelea despre care am pomenit, scene care nu au nimic de-a face cu etica sportivă. Jucătorul Dumitrache, despre al cărui mare talent am scris de atîtea ori, a avut poate cea mai urîtă comportare. Bănuiesc că studenţii din Cluj se întoarc acasă cu gîndul că în retur vor şti să scoată 7 piei de pe Dumitrache. Federaţia este datoare să ia măsurile de rigoare. Noi, spectatorii, nu dorim să asistăm în nici un caz la schimburi de palme, nici la Cluj şi nici la Bucureşti. Noi vrem fotbal nu răzbunări stupide.

Cîteva formaţii şi-au pierdut busola. Situaţia cea mai tragică o trăieşte Argeşul. La un pas de titlu anul trecut, F. C. Argeş se zbate acum într-o mizerie crundă. Mai că-ţi vine să-i plîngi de milă. Universitatea din Craiova i-a smuls, aş zice, şi ultima monedă de aur din salbă. Dobrin, Ţurcan, Radu sînt nişte palide umbre ale unor jucători de care tremurau toţi portarii. La fel de ameţit se mişcă şi elevii lui Covaci. Înfrînţi de Farul, ei nu vor mai putea reintra în lupta pentru titlu. Într-un campionat anost ca al nostru, singura idee care ne mai înviora era incertitudinea asupra cîştigătorului, faptul că învingătorul se contură abia în ultima etapă sau în ultima clipă. Dar, iată că pentru coroana de crizanteme oferită campionului din toamnă nu se mai bate nici Steaua, nici Rapid învinsă de către Crişul cu mult mai uşor decît era de aşteptat, şi pe undeva parcă nici Dinamo. Rămîne în frunte, pe merit, U.T.A. cu jocul ei suplu, amintind de marile formaţii date de Ardeal, plină de fineţe şi în acelaşi timp robustă. Echipa Dumitrescu III, regina acestui sezon, pare hotărîtă să reînnoade o tradiţie glorioasă. Mă bucur să o văd galopînd spre un ceas al triumfului.

Deasupra Mureşului este o stea zîmbitoare în lumina căreia se nasc mari talente. Aradul este colţul de umbră dulce al fotbalului românesc.

Un cuvînt bun şi pentru victoria de simbătă a Progresului obţinută la Ploieşti în faţa jucătorilor din Tg. Mureş. Floare ciudată, Ploieştiul se deschide numai pentru oaspeţi. Căci iată, Oană a pierdut din nou acasă. Obişnuinţă, care de acum începe să devină supărătoare.

Octavian Popescu, alături de care am urmărit meciul România—Anglia, îmi spunea miercuri, exasperat şi el de ratările lui Dobrin : „Al naibii ce ne mai încurcăm noi în faţa porţii !" Văd că la Ploieşti mongoloidul Octavian şi-a deschis drum foarte uşor spre poarta lui Sfetcu, Felicitări.

Duel aerian

Apropo de atitudini în ofsaid

Eu, subsemnatul, contest cu vehemenţă hotărîrea Comisiei centrale de disciplină a Federaţiei române de fotbal, în legătură cu suspendarea pe cîte cinci, patru, trei, două, una, etape pe diverşi fotbalişti din categoriile A.B.C. etc. Ce a făcut Dorin Assan (Steaua) sau Malna de la Arieşul Turda ? Au insultat arbitrul. Dar pe cine vreţi să insulte bieţii băieţi după ce au terminat cu cei 21 de jucători plus arbitrii de margine ? Deci nu mai rămăsese decît arbitrul de centru. Ar fi fost mai bine dacă îşi insultau nevestele ? Ei, vedeţi fraţilor, aşa se ajunge la desmembrări de familie.

Mai Teschnu (Electrica Constanţa), Cazan (Metalul Brăila), Pasăre (Chimia), Petrache (Mureşul Deva), Spiridon (Victoria Tg. Jiu) şi ei bieţii copii au fost suspendaţi cîte trei etape. E o eroare strigătoare la cer. În fond ce au făcut ? Au lovit intenţionat adversarul. Păi atunci, la box, trebuie suspendaţi toţi pugiliştii. Ce, ăştia lovesc adversarul neintenţionat ? Şi tocmai aici a marea eroare. Mititeii pe care îi apăr eu nu sînt fotbalişti ci boxeri. Iar Federaţia de fotbal în loc să-i transfere (e foarte aproape) la Federaţia de box, îi suspendă. Şi mai e un aranjament care pledează pentru nevinovăţia mai sus-notaţilor. Pe teren nu a existat nici un sac de nisip. Şi atunci în ce era să lovească ? În spectatori ? Nu ştiu exact de unde se trage numele de Ciornoavă, probabil de la Gîlceavă, cam aşa ceva, dar sancţiunea ce i-a fost aplicată acestui Ciornoavă de la Politehnica Bucureşti e foarte blîndă. Faptă lui e nemaiauzită ; a vrut să-i ia fluierul arbitrului. Mă rog frumos ca să fie suspendat cinci etape, sau pe viaţă, ce trebuie să facă ? Să-l dezbrace pe arbitru, să-i ia nevasta, sau ce ?

Deci încă o dată repet : eu mai jos iscălitul sînt categoric împotriva hotărîrii comisiei de disciplină, îi contest aceste sancţiuni, pentru simplul motiv că toţi cei citaţi plus alţii pe care din motive de spaţiu nu-i mai citez aici au fost confundaţi cu nişte fotbalişti, ceea ce constituie o gravă eroare.

GH. NEAGU

CONTESTAŢIE

CLASAMENTUL

1. U.T.A.	13	9	2	2	24 : 11	20
2. „U" Craiova	13	7	3	3	28 : 20	17
3. Dinamo Bucureşti	12	6	2	4	22 : 14	14
4. Jiul	13	5	4	4	14 : 11	14
5. Steaua	13	6	1	6	24 : 17	13
6. A.S.A.	13	6	1	6	20 : 18	13
7. Farul	13	6	1	6	20 : 21	13
8. Progresul	13	5	3	5	14 : 15	13
9. Petrolul	13	6	1	6	15 : 17	13
10. Dinamo Bacău	13	6	1	6	14 : 16	13
11. Politehnica	13	6	1	6	14 : 17	13
12. Rapid	13	5	2	6	13 : 18	12
13. „U" Cluj	13	5	1	7	21 : 24	11
14. Crişul	13	3	4	6	10 : 13	10
15. F. C. Argeş	12	4	1	7	12 : 20	9
16. Vagonul	13	3	2	8	20 : 33	8

ETAPA VIITOARE

„U" Craiova — Progresul ; „U" Cluj — Jiul ; Petrolul — Dinamo Bucureşti ; Vagonul — F. C. Argeş ; Rapid — Dinamo Bacău ; A.S.A. — Crişul ; Steaua — Politehnica ; Farul — U.T.A.

Pasă, pătrundere, coş !

BASCHET

DIACONESCU—STEAUA 66–57

Eternul derbi al baschetului nostru masculin — Dinamo—Steaua — a atras, ieri, în sala Floreasca un număr neobişnuit de mare de spectatori. Şi chiar dacă nu au avut ocazia să asiste la o întîlnire de o înaltă valoare tehnică — miza jocului şi-a spus cuvîntul — au plecat pe deplin satisfăcuţi datorită dîrzeniei şi sportivităţii cu care şi-au apărat sansele cele două formaţii.

Meciul a început sub semnul unui evident echilibru valoric care s-a menţinut pînă în minutul 5 (scor 12—12). De aci înainte, Diaconescu, în excelentă dispoziţie de joc, trage întreaga echipă după el şi în numai cinci minute dinamoviştii se detaşează la 9 puncte (23—14). Pînă la finalul reprizei Steaua îşi revine reducînd încet dar sigur din handicap (36—34). Pauza întrerupe disputa din teren dar o aprinde în tribună. Cine va cîştiga ? Steaua sau Dinamo ? Iată o întrebare la care era foarte greu de răspuns.

La reluare, cu toate că antrenorul Stelei rulează aproape întreg lotul, iar dinamoviştii păstrează aceiaşi 8 jucători (singura schimbare în minutul 36, cînd Andreescu l-a luat locul lui Visner, eliminat pentru 5 greşeli personale), cei care conduc „ostilităţile" sînt jucătorii din Ştefan cel Mare.

Apărarea în zonă practicată de ştelişti le convine de minune dinamoviştilor. *Diaconescu* (ce frumos poate juca acest talentat jucător cînd îşi lasă nervii la vestiar !) şi *Novac* apasă pe „accelerator", iar masivii jucători de la Steaua sînt nevoiţi să încline steagul. Scor final 66—57 pentru Dinamo. Toţi cei 5 dinamoviştii *(Diaconescu, Novac, Albu, Cernea şi Visner)* merită felicitări pentru ardoarea — dusă pînă la sacrificiu — cu care au apărat culorile clubului. De la Steaua doar *Savu* şi, în parte, Iechely au dat satisfacţie. Nu înţelegem cum, dispunînd de un lot aşa de valoros, antrenorul C. Herold nu poate pune pe picioare şi *o echipă*.

Dacă pentru arbitrajul prestat G. Chiraleu poate primi 10 cu distincţie, în schimb colegul său M. Aldea nici măcar nota 6. Acesta din urmă, deşi se afla numai la cîţiva metri de fază, a dat o sumedenie de decizii inverse (care nu au influenţat însă rezultatul), stîrnind pe bună dreptate nemulţumirea jucătorilor şi a spectatorilor.

Alte rezultate : Rapid—I.C.H.F. (m) 91—68 (39—28) ; Rapid—Crişul Oradea (f) 68—42 (32—18) ; Progresul—Constructorul Bucureşti (f) 47—44 (26—22) ; I.E.F.S.—Viitorul Dorohoi 66—58 (34—28) ; I.E.F.S. — Politehnica Iaşi (m) 71—50 (34—23).

DAN VLAD

VOLEI SPECTATORI ÎN... OFSAID

Derbiul voleibalistic, Steaua—Politehnica Galaţi, dispută de tradiţie în ultimii cîţiva ani, a avut duminică dimineaţa un final cu totul neaşteptat : 3—0 (15—8 ; 15—5 ; 15—6). O victorie categorică a ştelişti lor care au surclasat astfel formaţia gălăţeană aspirantă la titlul de campion.

Surpriza nu se datoreşte unei forme „de zile mari" a bucureştenilor ci unei comportări lamentabile a oaspeţilor. Aşa cum aprecia într-o discuţie — **antrenorul federal N. TÂRCHILĂ** — echipa învingătoare, Steaua, a întîlnit un adversar aldădată extrem de periculos, acum grăbit să sfîrşească o dată partida. Formula adoptată în conducerea jocului formaţiei de către un singur om, respectiv Kramer, s-a dovedit neinspirată şi a adus după sine deficienţe grave atît la preluarea serviciilor, cît şi în intervenţiile blocajului. Şi astfel, concluziona antrenorul federal, toată echipa a evoluat departe de valoarea care i-a consacrat pe gălăţeni în primul plan al voleiului românesc.

Dincolo de carenţele manifestate în jocul echipei oaspe se impune semnalată atitudinea cu totul reprobabilă a unei părţi a spectatorilor gălăţeni. În repriza a treia arbitrii au oprit meciul cîteva minute pentru intervenţia scandaloasă a suporterilor din Galaţi. Supăraţi că echipa preferată pierde la scor, ei au găsit drept „ţap ispăşitor" arbitrii cărora le-au adresat grosolane injurii şi ameninţări. A fost nevoie de intervenţia delegatului federal şi a căpitanului echipei gălăţene pentru temperarea prea înfocaţilor spectatori puşi, de astă dată fără motiv — arbitrajul a fost corect — pe arţag.

Şi chiar dacă am admite că au fost unele scăpări de arbitraj — de altfel scorul partidei ne arată că a fost un meci fără probleme — este inadmisibilă comportarea nesportivă a spectatorilor gălăţeni. Acasă se ştie sînt şi mai... temperamentoşi — şi este cazul să le-o spunem acum cu toată tăria că asemenea manifestări n-au ce căuta pe terenul de sport, măcar numai pentru că n-ajută în nici un fel echipa preferată ci dimpotrivă.

R. VASILE

Jumătatea la grămadă deschide spectaculos, prin planşon, treisferturile...

RUGBI VICTORIE ÎN ULTIMA SECUNDĂ

Luîndu-şi rolul în serios, aşa cum au făcut-o şi la Bîrlad, dinamoviştii au cîştigat, mult mai uşor însă, partida cu Constructorul — scor 25—3. Antrenorul Titi Ionescu, se ţine, se pare, de cuvînt...

Meciul vedetă disputat în cupiaj tot pe terenul din Parcul Copilului s-a terminat cu o lovitură de teatru. În ultimele secunde de joc, Steaua, printr-o lovitură de pedeapsă a răsturnat spectaculos scorul cîştigînd nesperat — 11—9 ! — în faţa Griviţei Roşii. Partida, de un remarcabil nivel tehnic şi spectacular ne-a făcut să reţinem o întreagă repriză, a doua, de autentic rugbi. Spre sfîrşit şi mai ales după eseul realizat de către aripa griviţenilor, Pavlovici — un jucător remarcabil — puţini spectatori, poate nici chiar ştelişti nu mai sperau în vreo... minune. Ea s-a produs însă poate şi cu concursul arbitrului de centru care a prelungit jocul cu două minute datorită unor întreruperi. Balonul oval, este, într-adevăr, foarte capricios. În cel de-al treilea meci disputat în Capitală, ultima clasată, Progresul, a dispus de Gloria cu 6—3, la capătul unui meci de uzură. În provincie, unde s-au disputat celelalte trei partide ale etapei este de remarcat victoria la limită a Agronomiei Cluj în faţa Politehnicii obţinută la Iaşi, în deplasare : 6—3. Farul a cîştigat greu, cu acelaşi scor partida cu Ştiinţa Petroşeni, iar la Timişoara, Universitatea şi Rulmentul Bîrlad şi-au împărţit punctele : 3—3.

Situaţia în clasament se prezintă astfel: Dinamo — 28 puncte, Steaua — 27, Griviţa Roşie — 25, Farul — 23, Universitatea — 22, Politehnica — 20, Rulmentul — 18, Ştiinţa — 17, Agronomia — 17, Gloria — 15, Constructorul — 15, Progresul — 14.

VIOREL RABA

P. S. Rămîne de pomină întîmplarea de la Bîrlad petrecută în meciul cu Dinamo : dinamovistul Nica se îndrepta spre terenul de ţintă — încercarea părînd iminentă — el a fost placat de... un spectator bîrlădean ! Spectatorul era chiar antrenorul echipei de rugbi a juniorilor de la Rulmentul, Viorel Călin. De rîs, într-adevăr ! Dar mai ales, de pomină !

DIAGRAMA ETAPEI

FARUL — STEAUA 3—1 (1—0). O victorie fără drept de apel, urmarea unei superorităţi evidente, în special a liniei de mijlocaşi, în care Koszka şi-a adus un aport hotărîtor, şi a atacului, în care Iancu, Tufan şi Sasu nu au putut fi anihilaţi de apărarea Stelei, mult prea hazardată în intervenţiile decisive. Au marcat : Sasu în minutul 12 şi Kalo în minutul 64. Tătaru în minutul 73 şi Badea, din 11 metri, în minutul 75. A condus Iosif Riter (Timişoara) cu multe greşeli, dezavantajînd ambele echipe. La tineret : 2—1.

PROGRESUL — A.S.A. TG. MUREŞ 2—0 (0—0). Simbătă, pe stadionul din Ploieşti, s-a disputat meciul de fotbal dintre echipele Progresul Bucureşti şi A.S.A. Tg. Mureş. Jocul a avut loc la Ploieşti, deoarece stadionul echipei Progresul din Bucureşti este suspendat. Fotbaliştii bucureşteni au obţinut victoria cu scorul de 2—0 (0—0) prin punctele marcate de Neacşu (min 61) şi Matei (min. 67).

CRIŞUL — RAPID 2—0 (1—0). Timp înnorat. Teren satisfăcător, spectatori aproximativ 6 000. A înscris Harşani în minutele 45 şi 84. Raportul de cornere 13—2 pentru Crişul. Bun arbitrajul lui Nicolae Rainea din Bîrlad.

Înainte de meci, antrenorii celor două formaţii ne-au declarat că elevii lor vor face totul pentru obţinerea victoriei. Rapidiştii erau convinşi că cele două puncte nu le vor scăpa. Dar... O notă discordantă faţă de desfăşurarea partidei a constituit-o atitudinea jucătorilor Dinu şi Greavu, ambii de la Rapid, care l-au injurat pe arbitrul de tuşă, Zaharia Chifor, fapt pentru care primul a fost eliminat de pe teren. De ce numai el ? La tineret : 4—1 (2—0).

U.T.A. — DINAMO BACĂU 1—0 (1—0). Nici în această partidă, liderii diviziei naţionale A nu şi-au dezminţit suporterii, dovedindu-le că nu întîmplător se află în fruntea clasamentului. Echipa oaspete se arată mai timidă şi dă posibilitatea gazdelor să atace dezlănţuit. În ciuda acestui lucru, scorul rămîne alb pînă în minutul 44, cînd Domide reia necruţător, de la numai 6 metri. Arbitrul V. Pădureanu a fost depăşit, uneori, de fazele de joc, dînd decizii eronate. La tineret : 2—3.

DINAMO BUCUREŞTI — „U" CLUJ 3—0 (0—0). O partidă echilibrată în prima repriză, dar, din păcate, în repriza a doua, faimoasa apărare în linie a lui Teaşcă a cedat de trei ori. Şi, spre regretul nostru, chiar repriza cu goluri a fost şi cea mai urîtă ca atmosferă. Pircălab provoacă un scandal, la care se alătură combatanţi de ambele părţi, scandal care se soldează, pînă la urmă, cu eliminarea lui Pircălab şi Mustăţea. Au marcat Dumitrache de 2 ori şi Dinu. Arbitrajul prestat de echipa lui Zaharia Drăghici — slab. La tineret : 2—0.

POLITEHNICA IAŞI — VAGONUL 2—0 (1—0). Dintre numeroasele atacuri ale înaintaşilor ieşeni, de multe ori susţinute chiar cu întreaga echipă (o remarcă pentru fundaşul Deleanu, foarte periculos în atac), doar două au fost fructificate : în minutul 11, Cornel Popescu înscrie primul gol cu largul concurs al portarului Gherghel, iar 20 de minute mai tîrziu, Lupulescu înscrie din întoarcere, la o centrare a lui Cuperman. La tineret : 1—4 (0—3).

PETROLUL — JIUL 1—2 (1—1). Jucătorii petrolişti au apărut ieri pe teren, în întîlnirea cu Jiul, în tricouri noi. Mîndri şi aplaudaţi de peste 10 000 de spectatori, îşi priveau oaspeţii de sus, ironic, cu oarecare superioritate. Cineva, la tabela de marcaj, jucîndu-se, pronosticase un scor de 6—0 pentru petrolişti. Şi jocul a început. Modeşti, dar harnici, jucătorii Jiului au trecut la lucru şi iată că Octavian Popescu, chiar în minutul 6, aşează mingea parcă cu mîna în poarta lor. După lupte înverşunate, în care picioarele petroliştilor căutau mai mult picioarele adversarilor decît mingea, s-a întîmplat ca Grozea să trimită şi el mingea în poarta Jiului, în minutul 33. Deci, egalitate. Au urmat apoi clipe dramatice pentru petrolişti. În minutul 65, Naidin înscrie din nou pentru Jiul, luînd avantajul. La tineret : 2—0.

„U" CRAIOVA — F. C. ARGEŞ 4—1 (3—0). După două înfrîngeri consecutive, studenţii craioveni au reuşit să se reabilitezе în faţa înfocaţilor lor suporteri. Iureşului stîrnit de Niţă et comp., greoaia apărare piteşteană nu i-a putut rezista şi, în consecinţă, pînă la pauză Ghiţă a fost nevoit să trimită de trei ori mingea la centru. Repriza a doua a fost ceva mai echilibrată şi, datorită faptului că atacanţii de la „U", mulţumiţi de rezultat, nu au mai insistat.

săptămîna pe glob

Nixon la Casa Albă

Cînd, la început de septembrie, Richard Nixon a sosit pe aeroportul La Guardia din New York era doar un candidat aflat la startul unei curse ce se anunța extenuantă, un candidat căruia speranța îi suridea ca o floare gingașă de primăvară, iar neliniștea îl bîntuia ca un necruțător uragan iernatic. Au urmat nouă săptămîni petrecute la bordul unui avion cu reacție: 70 000 km parcurși, 118 orașe din 31 de state vizitate. Maratonul electoral s-a încheiat la Long Beach, în California. Candidatul își înfrînsese neliniștea iar gingașa speranță devenise o certitudine a victoriei. Dar dramatica noapte a despuierii urnelor l-a regăsit întovărășit de neliniște. Jocul cifrelor ne purta parcă pe un uriaș stadion, într-o cursă ce durează multe ceasuri și în care zeița victoriei oscila, nedecisă, între un protagonist și celălalt. Al treilea concurent — deși acumulase milioane de voturi — era departe de a revendica laurii biruinței.

La un moment dat calculatoarele electronice au dat semne de oboseală, incertitudinea devenind agravantă. Cei doi concurenți pășeau unul lîngă altul. Distanțele care îi despărțeau erau totdeauna minime. Nicăunul nu reușea să obțină avansul decisiv. Noul locatar de la Casa Albă va fi desemnat de voturile Camerei Reprezentanților? Întrebarea plana cu tot mai multă insistență. Dar, într-un final încordat, Richard Nixon a obținut victoria. Zeița cea capricioasă i-a acordat grațiile venind tocmai din Illinois. Nixon va intra, în ianuarie, la Casa Albă ca cel de-al 37-lea președinte al Statelor Unite...

Sondajele întreprinse înainte de 5 noiembrie n-au fost dezmințite de urne. Investigațiile în opinia publică îl indicau pe Nixon învingător iar votul popular a confirmat pronosticurile. Deci, nu putem vorbi de o surpriză. Succesul lui Nixon este legat, fără îndoială, atît de calitățile sale personale de om politic cît și de deceptiile provocate de administrația democrată cu care Humphrey s-a identificat, cu sau fără voia lui. Trimisul special al agenției FRANCE PRESSE consemna aprecierile emise de consilierii lui Humphrey: „Războiul din Vietnam, criza rasială din S.U.A., defectuoasa organizare a campaniei electorale și sprijinul slab primit de la președintele Johnson și senatorul Eugene McCarthy constituie factorii determinanți ai înfrîngerii lui Hubert Humphrey...". La rîndul său, NEW YORK POST considera că „alegerile au constituit nu victoria unei persoane, cît mai ales înfrîngerea unei persoane".

Comentatorii continuă, firește, să descifreze mobilurile victoriei lui Richard Nixon. Dar centrul atenției se deplasează treptat către perspectivele guvernării republicane. Se remarcă, mai ales, faptul că Nixon va avea de înfruntat un Congres în care democrații dețin majoritatea. Este adevărat, Mike Mansfield, liderul democrat al Senatului, a afirmat că democrații „nu se vor opune lui Nixon de dragul opoziției". Dar — arată agenția U.P.I. — „în ciuda asigurărilor date de liderii Congresului, observatorii prezic că vor avea loc cu siguranță ciocniri partizane între președintele republican al S.U.A. și Congresul controlat de democrați".

Declarațiile făcute în ultimele săptămîni de candidatul republican au dobîndit o valoare nouă: cea a programului de guvernare. Textele electorale, tratate cu destulă ușurință înainte de 5 noiembrie, sînt acum analizate cu maximum de atenție. Fiecare frază este supusă unei radiografii politice. Se inventariază ideile, se depistează neconcordanțele, se încearcă în „avant-premieră" stabilirea orientării lui Nixon în problemele majore cu care America este confruntată.

Surse din preajma președintelui ales au deziminți proiectele atribuite lui Nixon de a efectua călătorii în străinătate înainte de 20 ianuarie 1969, în afara cazului în care „președintele Johnson ar sugera că acest lucru ar fi util pentru promovarea negocierilor în direcția păcii". De asemenea, Nixon nu are intenția să facă publică — pînă la decembrie — echipa sa guvernamentală. Purtătorul său de cuvînt a promis că noul președinte va alege „cei mai buni oameni cu putință". Agenția U.P.I. înregistra afirmația că Nixon „proiectează o reorganizare a Departamentului de Stat care ar depăși schimbările normale ce însoțesc instalarea unei noi Administrații". Aceeași sursă considera că „Nixon, în mai mare măsură decît majoritatea președinților recenți ai Statelor Unite, va fi propriul său secretar de stat". Printre viitorii membri ai echipei Nixon sînt citați Rockefeller (la Pentagon), Scranton și Dillon (probabil la Departamentul de Stat), George Romney (la comerț) etc.

După ce urnele au rostit verdictul, speculațiile vizează în prezent formația cu care Nixon va intra la Casa Albă. Se vor mai pomeni destule nume, vom mai asista la multe combinații, dar deciziile noului președinte le vom cunoaște abia după cîteva săptămîni...

„Relansare" în C.E.E.?

Pe agenda sesiunii de două zile (desfășurată luni și marți la Bruxelles) a Consiliului ministerial al Pieței comune, au figurat din nou probleme care fac de multă vreme obiectul unor disensiuni accentuate între „cei șase". Sesiunea a fost dominată de prezentarea „planului Debré", un „pachet de propuneri" cuprinzînd nouă puncte și care are ca motivare oficială „dorința Franței de a scoate Piața comună din impasul în care se află de 18 ani, blocată fiind de disputa candidaturii britanice" (FRANCE PRESSE). Planul francez se referă, în esență, la relațiile externe ale Pieței comune și la politica comunitară a „celor șase". În primul rînd, Franța a admis necesitatea fixării mai rapide a aranjamentelor comerciale între Piața comună și alte state europene interesate, nu numai Anglia, indiferent dacă acestea candidează sau nu la C.E.E. Ministrul de externe francez a propus ca tarifele vamale pentru produsele industriale, în prezent în vigoare între membrii Pieței comune și alte țări vest-europene care ar dori să colaboreze în acest domeniu, să fie reduse într-o perioadă de 4 ani cu 30 la sută. Parisul a prezentat, de asemenea, un memorandum privind „consolidarea comunității" și care preconizează dezvoltarea cooperării științifice și tehnologice, armonizarea fiscală, o politică armonizată a transporturilor și energeticii.

Ne găsim în fața unei modificări a poziției franceze? Tot ceea ce se poate spune este că pachetul de propuneri denumit „planul Debré" denotă o anumită mlădiere a poziției Parisului care, însă, nu implică fondul politicii franceze în C.E.E. Se poate remarca, înainte de toate, că propuneri privind aranjamentele comerciale între C.E.E. și alte țări vest-europene au fost avansate și în trecut la Paris. Trebuie adăugat că prezentînd marți proiectul „aranjamentelor vamale" Debré a ținut să adauge că acestea „nu vor duce automat la aderarea Angliei la Piața comună" și nici „nu trebuie puse în legătură directă cu o lărgire a comunității care este o chestiune aparte". Așadar, veto-ul Parisului la admiterea Angliei în Piața comună rămîne nealterat. Nimic nu indică schimbarea aprecierii fundamentale a Parisului, și anume că includerea Angliei și a altor state europene în C.E.E. ar însemna răsturnarea echilibrului actual comunitar sau, mai precis, ar dăuna intereselor și poziției Franței în angrenajul Pieței comune. În ce privește planul de „relansare", de „consolidare internă" lansat de Debré, se remarcă, așa cum notează NEUE ZÜRCHER ZEITUNG aceeași grijă a Parisului de a frîna cît mai mult posibil procesele integrationiste și de a bloca presiunile partenerilor săi în acest domeniu.

Definind sensul inițiativelor franceze, Michel Debré spunea că Franța dorește să demonstreze „că este posibil să se continue realizarea politicii comune chiar fără o lărgire a comunității". Unii înclină să vadă și alte mobiluri în spatele „planului" francez. Fapt este că mulți dintre observatorii prezenți la Bruxelles și-au pus întrebarea dacă noile inițiative franceze nu urmăresc, în fond, să blocheze atît presiunile care țintesc admiterea Angliei în C.E.E. cît și acele planuri de „relansare" de genul „planului Harmel" care imping spre integrare politică și economică. „Parisul — remarcă LE FIGARO, a descoperit din nou că cea mai bună defensivă este ofensiva și că inițiative energice proprii pot para presiuni și proiecte nedorite ale altora".

Deocamdată, propunerile franceze ca și celelalte proiecte avansate de partenerii C.E.E. se află în studiu. O nouă rundă de confruntări la nivelul Consiliului ministerial e prevăzută pentru 6 decembrie. Se va ajunge la o atenuare a actualelor dificultăți? Șeful diplomației franceze aprecia zilele trecute că Piața comună rămîne în unele privințe „o mare aventură". În lumina divergențelor și ciocnirilor de interese dintre „cei șase" aprecierea amintită dăinuește, evident, valoarea unei simple figuri de stil.

Căutări în S.F.I.O.

„Părăsesc președinția Federației Stîngii dar nu abandonez lupta politică" — afirma, joi, François Mitterrand. „Federația Stîngii a fost pur și simplu înmormîntată de S.F.I.O. la Clichy" — scria, tot în această săptămînă, LE MONDE. Există o evidentă distanță între cele spuse de Mitterrand și cele scrise de cotidianul parizian. Dar dincolo de formulările mai mult sau mai puțin apropiate de realitate, se constată un fenomen simptomatic — tentativa unor forțe de stînga din Franța de a căuta și a găsi forme noi, cu un plus de eficiență. La Paris este în afară de orice îndoială că părăsirea de către Mitterrand a președinției Federației Stîngii înseamnă practic dezintegrarea ei. Partidul socialist S.F.I.O. luase act de acest proces ireversibil: deciziile adoptate de consiliul său național la Clichy reflectă intenția de a înlocui Federația printr-un partid nou, de a face dintr-un organism șubred o forță capabilă să reziste șocurilor politice. S.F.I.O. a lansat ideea unirii stîngii necomuniste din Franța într-un partid democrat-socialist. Este consecința logică a unui impas prelungit marcat mai ales prin eșecul electoral din vară. Inițiativa actuală se lovește de obstacole atît în interiorul S.F.I.O., cît și în afara sa. În interior, disputele s-au desfășurat pe mai multe planuri: doctrinal, al structurilor și al alianțelor. Majoritatea grupată în jurul lui Guy Mollet a optat pentru precizarea caracterului socialist al noului partid. Gaston Defferre pledase pentru o formulă mai vagă, a unui partid ale cărui porți să fie deschise „tuturor celor atașați ideii de progres". Defferre viza astfel o accentuată deplasare spre centru-dreapta a partidului. De altfel, primarul Marsiliei lega modificarea structurilor și de schimbarea aparatului, adică de înlăturarea rivalului său mai vechi, Guy Mollet, care de 22 de ani este secretar general al S.F.I.O.

Problema alianțelor a vădit, de asemenea, viziuni diferite: adepții lui Defferre privesc către centru, gruparea la reacțiile radicalilor; adversarii lor s-au exprimat în favoarea „căutării prudente" a dialogului cu comuniștii. În rîndurile forțelor de stînga se amplifică convingerea că unitatea de acțiune cu Partidul Comunist (care a fost și este cea mai mare grupare politică de stînga din Franța) reprezintă o condiție sine qua non pentru reușita oricărei formule de stînga. În acest context merită a fi consemnată critica lui Mitterrand la adresa „anticomunismului prostesc", afirmarea de către fostul președinte al Federației a necesității unității întregii stîngi. Pentru stînga franceză problema unității forței, deciziei, este vitală și ea rămîne piatra de încercare în acest moment complex.

Aliați S.F.I.O. din vechea Federație o Stîngii cu atitudini diferite față de formula noului partid democrat-socialist. Radicalii refuză o asemenea variantă căci, ei doresc să acționeze independent, fără obligații. Convenția cluburilor republicane o acceptă, dar acceptarea sa nu este integrală. Convenția se teme că totul se va reduce la o schimbare de firmă și că în acest mod cluburile republicane vor fi, practic, înghițite de S.F.I.O. Convenția cere crearea unui partid realmente nou, o cărui construcție să înceapă de la bază, evitîndu-se doar „contopirea aparatelor".

Probabil, S.F.I.O. va avea un singur partener la crearea noului partid: Convenția cluburilor republicane. Deocamdată, negocierile continuă și abia spre sfîrșitul lui decembrie vom ști ocul de nastere al partidului democrat-socialist va fi semnat la 1 ianuarie 1969.

Tur de orizont

● ÎNCHEIAT JOI, CONGRESUL UNIUNII CREȘTIN-DEMOCRATE DIN R.F.G. A FOST MARCAT DE ÎNFRUNTĂRI ȘI DIVERGENȚE. Una din problemele cele mai controversate a constituit-o „marea coaliție" (dintre creștin-democrați și social-democrați), pe care se bazează actualul guvern vest-german. Congresul a scos în evidență — așa cum apreciază FRANCE PRESSE — „apariția unei puternice tendințe ostilă reînnoirii coaliției cu P.S.D. după alegerile din 1969". Exponenții ai acestei tendințe s-a afirmat fostul cancelar Erhard, a cărui popularitate, potrivit remarcilor observatorilor de presă prezenți la Congres, ar fi crescut simțitor. Este de așteptat că, atît în legătură cu perspectivele coaliției guvernamentale, cît și în problemele privind programul de acțiune politică, „anul electoral" care se apropie va prilejui noi înfruntări în sinul diferitelor curente din U.C.D.

● UN ELEMENT NOU A INTERVENIT SĂPTĂMÎNA TRECUTĂ ÎN TRATATIVELE HISPANO-AMERICANE privind soarta bazelor americane de pe teritoriul spaniol. Într-o scrisoare adresată de secretarul de stat, Dean Rusk, ministrului de externe spaniol, Fernando Maria Castiella, se precizează că Spania nu va fi afectată de măsurile restrictive în legătură cu investițiile de capital american și că, dimpotrivă, aceste investiții vor crește. Astfel, este îndeplinită una din condițiile puse de Madrid pentru reînnoirea acordurilor vizînd menținerea bazelor americane. Se pare, deci, că după o lungă rundă de tatonări și tratative, Washingtonul e pe punctul de a ceda și va consimți la o „chirie" mai substanțială pentru bazele sale militare pe teritoriul Spaniei (surse semi-oficiale afirmă că pretențiile guvernului spaniol se cifrează la aproape un miliard de dolari anual). Este însă evident că interesele reale ale spaniolilor, ca și interesele păcii pe continentul european, nu pot fi decît prejudiciate de asemenea tranzacții. Lichidarea bazelor militare de pe teritoriile străine se impune cu necesitate ca una din condițiile instaurării unei păci trainice și unei securități efective, în spiritul respectării depline a suveranității tuturor statelor.

● PE AGENDA DIPLOMATICĂ S-A ÎNSCRIS NOUA RUNDĂ DE TRATATIVE DINTRE LONDRA ȘI SALISBURY. În decursul săptămînii trecute, s-au desfășurat, în capitala sud-rhodesiană, negocieri între George Thomson, ministru britanic fără portofoliu, și șeful regimului rhodesian, Ian Smith. Convorbirile au fost consacrate ultimelor propuneri prezentate lui Smith luna trecută, de premierul Wilson, cu prilejul întîlnirii de la bordul crucișătorului „Fearless". De fapt, principala problemă examinată este propunerea britanică stipulînd recunoașterea de către guvernul rhodesian a autorității Consiliului privat al coroanei britanice, de a ataca prin apel eventuala includere a unor amendamente rasiste la Constituția rhodesiană după obținerea independenței legale de către statul rhodesian. Londra afirmă că această clauză e promovată de Anglia pentru a preveni adoptarea la Salisbury a unor măsuri care ar împiedica ulterior evoluția către puterea politică a populației de culoare din Rhodesia. Asemenea garanții constituționale reprezintă însă — așa cum remarcă numeroși cunoscători ai dosarului rhodesian — o soluție foarte îndoielnică, deoarece Constituția aflată în centrul amintitei acțiuni diplomatice, este cea promulgată în 1961. Constituție care, prin stipulațiile ei discriminatorii și prin fixarea unor termene evazive în ceea ce privește accesul la puterea politică a majorității africane, a fost respinsă de organizațiile populației Zimbabwe. De altfel, după întîlnirea de joi cu George Thomson, Joshua Nkomo și Ndabaningi Sithole, lideri ai populației africane, ținuți actualmente în închisoare, au respins — potrivit unor surse informate — planul britanic; ei au cerut instaurarea imediată la Salisbury a unui guvern cu participarea reprezentanților majorității africane. Tocmai aici, în asigurarea urgentă și efectivă a drepturilor fundamentale ale poporului Zimbabwe stă cheia rezolvării crizei rhodesiene.

EUGENIU OBREA
EM. RUCĂR

de peste hotare

JAPONIA. — Recent la Tokio au avut loc manifestații revendicative ale lucrătorilor de la metrou. În imagine, aspect de la una din aceste manifestații

Tovarășul Paul Niculescu-Mizil și-a încheiat vizita în R.P. Ungară

BUDAPESTA 10. Corespondentul Agerpres, Al. Pintea transmite: La invitația C.C. al P.M.S.U. tovarășul Paul Niculescu-Mizil, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului permanent, secretar al C.C. al P.C.R., a făcut o vizită de prietenie în R. P. Ungară.

În timpul vizitei, tovarășul Paul Niculescu-Mizil s-a întîlnit cu tovarășul Aczel Gyorgy, secretar al C.C. al P.M.S.U. S-au discutat probleme ideologice, de îndrumare a culturii și științei, care interesează ambele țări, precum și dezvoltarea relațiilor cultural-științifice dintre Republica Socialistă România și Republica Populară Ungară. La convorbiri au luat parte Ovari Miklos, șeful secției culturală, știință și învățămînt a C.C. al P.M.S.U. și Ioan Bochis, consilier al ambasadei României la Budapesta.

În timpul șederii la Budapesta, tovarășul Paul Niculescu-Mizil a vizitat instituții de cultură și artă.

Simbătă 9 noiembrie, Aczel Gyorgy a oferit o masă în cinstea oaspetelui la care au participat Komoczin Zoltan, membru al Biroului Politic, secretar al C.C. al P.M.S.U. și Ovari Miklos, șeful secției cultură, știință și învățămînt a C.C. al P.M.S.U., precum și I. Avram, însărcinat cu afaceri ad-interim al României la Budapesta.

Întîlnirile și convorbirile s-au desfășurat într-o atmosferă caldă, tovărășească.

Duminică după-amiază, tovarășul Paul Niculescu-Mizil a plecat spre țară. La plecarea din Budapesta, în gara Keleti, au fost de față Aczel Gyorgy și Ovari Miklos.

Au fost prezenți de asemenea, Ion Avram, însărcinat cu afaceri ad-interim al României la Budapesta și membri ai ambasadei.

Vizita lui Corneliu Mănescu în Peru

LIMA 10. — Trimisul special Agerpres, I. Ionescu, transmite: Corneliu Mănescu, ministrul afacerilor externe al României, a fost primit de președintele Republicii Peru, Juan Velasco Alvarado. Cu acest prilej el a transmis un mesaj de salut din partea tovarășului Nicolae Ceaușescu. Președintele Alvarado a mulțumit pentru mesajul primit și a transmis la rîndul său un mesaj de salut președintelui Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România și urări de prosperitate poporului român. În cursul convorbirii cordiale care a avut loc, președintele peruvian și-a exprimat convingerea că stabilirea de relații diplomatice între cele două țări și semnarea acordului comercial și a acordului de cooperare economică și tehnică vor constitui baze trainice pentru dezvoltarea unei colaborări rodnice între cele două popoare. Alvarado a apreciat contribuția României la salvgardarea principiilor Cartei Națiunilor Unite și a subliniat că Peru va face, la rîndul său, totul pentru aplicarea și promovarea acestor principii.

Miniștrii de externe ai celor două țări au avut, de asemenea, un schimb de vederi în problemele bilaterale și unele probleme internaționale de interes comun.

Tot în cursul zilei de simbătă, ministrul afacerilor externe, Corneliu Mănescu, și Edgardo Mercado Jarrin au semnat acordul comercial și acordul de cooperare economică și tehnică.

Ministrul afacerilor externe al României, Corneliu Mănescu, care s-a aflat într-o vizită oficială în Peru, a părăsit duminică Lima. În cinstea oaspetelui român a fost aliniată o formație militară cuprinzînd detașamente din toate armele. Au fost trase salve de artilerie.

În aceeași zi Corneliu Mănescu a sosit, la invitația guvernului ecuadorian în Quito.

Luptele de pe frontul nigeriano-biafrez

Un comunicat biafrez difuzat la Umuahia informează că, în urma luptelor angajate cu forțele federale nigeriene, trupele biafreze au reușit să cucerească noi poziții în sectorul Owerri, pe o distanță de 5 kilometri.

Pe de altă parte, comunicatul anunță că forțele federale au lansat contraatacuri împotriva trupelor lui Odumegwu Ojukwu în regiunile Ahoada și Ikot Ekpene și au obținut o serie de succese.

Corespondentul agenției France Presse semnalează importante concentrări ale trupelor biafreze în satele situate de o parte și de alta a drumului ce leagă orașele Awka și Onitsha, ambele ocupate de forțele federale nigeriene. Acest drum prezintă o deosebită importanță strategică pentru biafrezi. Țintă principală a atacurilor trupelor lui Ojukwu în această regiune este orașul Awka, unde se află în prezent unitățile celei de-a doua divizii federale.

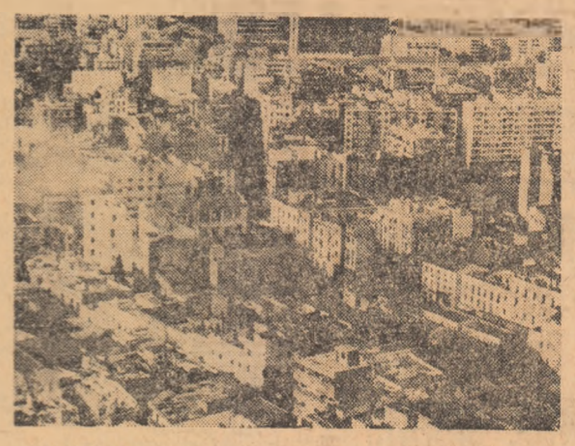

ALGERIA. — Imagine din orașul Alger, capitala țării

E.L.D.O.: ieșire din impas?

În timp ce la baza de la Woomera (Australia) sînt în toi pregătirile pentru lansarea — prevăzută la 18 noiembrie — a unui satelit de încercare, cu ajutorul unei rachete „Europa-P" realizată de ELDO însăși respectiva organizație vest-europeană pentru lansarea de sateliți trece prin grele încercări. Actuala criză — căci ELDO a mai trecut prin asemenea „momente" în 1965 și 1966 — a fost declanșată în aprilie a.c., o dată cu nota adresată de Anglia celorlalți cinci parteneri (membrii Pieței comune, în afară de Luxemburg prin care era făcută cunoscută intenția Londrei de a-și manifesta „politica de austeritate" și pe planul contribuției sale la proiectele spațiale vest-europene.

De atunci, miniștrii pentru problemele științei din țările membre ale ELDO s-au mai întrunit în două rînduri, în iulie și octombrie, dar ambele reuniuni s-au terminat „în coadă de pește" — cum se exprima JOURNAL DE GÈNEVE. Acestea ca și discuțiile pe respectiva temă din cadrul Adunării Consultative a Consiliului Europei Occidentale n-au reușit decît să asigure supraviețuirea temporară a organizației, pînă la o nouă conferință — cea convocată pentru 11 noiembrie. Pe agenda acesteia, stau în principal, față-n față, pozițiile Angliei și Franței, îndeosebi în privința finanțării cheltuielilor suplimentare legate de creșterea costului realizării rachetei „Europa-2", pe care o pune în prezent la punct ELDO. Anglia refuză să-și aducă contribuția la această depășire — neconsiderîndu-se legată decît de suma stabilită în 1966 — și și-a manifestat chiar intenția de a părăsi organizația în 1971. Cît privește Franța, aceasta condiționează participarea sa viitoare la ELDO tocmai de contribuția tuturor — inclusiv cea materială, majorată cu 300 milioane dolari — la realizarea rachetei „Europa-2".

În aceste împrejurări, nu se exclude posibilitatea continuării programului ELDO în... cinci. Există chiar o sugestie în acest sens a Franței, care preconizează înlocuirea primei trepte, de fabricație engleză, a rachetei „Europa". Firește, nu cu una de construcție americană, ELDO fiind destinat, în final, lansării unui satelit regional, independent, de telecomunicații, dezvoltării unei industrii spațiale care să facă față tendințelor de hegemonie americană și pe acest tărîm. Dar principiile sînt principii, iar afacerile — afaceri. Programul ELDO urmărind nu realizarea de rachete în sine, ci, în ultimă instanță, plasarea pe orbită cu ajutorul acestora a unor sateliți de telecomunicații, în rîndul unora dintre „cei cinci" care ar rămîne să formeze ELDO (în cazul cînd s-ar produce părăsirea organizației de către Anglia) se ridică semne de întrebare cu privire la rostul suportării uriașelor cheltuieli care le revin.

Este vorba, în special de Italia și Olanda care nu au nimic de-a face cu proiectul de creare, pînă în 1971, a unui satelit de telecomunicații denumit „Simfonie", ce urmează să fie realizat în comun de Franța și R.F.G. și la care Belgia deține unele subcontracte. Așadar, o simfonie cu note discordante. Ca și întreaga organizație ELDO, de altfel al cărei impas — afirmă, pesimiști, observatorii — nu va putea fi depășit nici cu prilejul noii intrunîri a celor ce-și propun salvarea proiectelor spațiale vest-europene.

I. C.

pe scurt

● DUMINICĂ a părăsit Moscova, înapoindu-se la București, delegația Uniunii Ziariștilor din România, condusă de tov. Ion Gălăteanu, director general adjunct al „Agerpres", care a făcut o vizită în Uniunea Sovietică la invitația Uniunii ziariștilor sovietici. Oaspeții români au vizitat orașele Moscova, Volgograd și Frunze, au avut întîlniri cu membri ai conducerii Uniunii Ziariștilor din U.R.S.S., agenților TASS și NOVOSTI și ale altor organe de presă.

CIOCNIRI ÎN R. A. YEMEN

● POSTUL de radio Sanaa a anunțat că în localitatea Shamas, situată la 320 kilometri de capitala Republicii Arabe Yemen, au avut loc noi ciocniri între forțele republicane și trupele regaliste. În cursul acestor lupte au fost uciși, potrivit comunicatului postului de radio yemenit, 260 de regaliști.

La Sanaa s-a anunțat, totodată, că în regiunea de est a țării, la Wadi Khail, forțele republicane au angajat lupte cu grupurile de regaliști care au încercat să se infiltreze în acest sector și au capturat importante cantități de muniții.

● IN Capitala Senegalului, Dakar, a fost dat publicității un comunicat al Partidului african al independenței din Guineea portugheză și Insulele Capului Verde, care informează despre noile succese obținute de detașamentele P.A.I.G.C. în urma atacurilor lansate în cursul lunii octombrie împotriva trupelor colonialiste portugheze. Potrivit comunicatului, în cursul acestor atacuri au fost scoase din luptă 32 unități militare portugheze. Totodată, patrioții din Guineea portugheză au ocupat o tabără militară, au distrus un tanc și au scufundat două nave aparținînd forțelor portugheze.

● PUBLICAREA în Buletinul oficial a noii constituții a Greciei și intrarea sa în vigoare, care fuseseră anunțate pentru 10 noiembrie, au fost aminate pentru 15 noiembrie, relatează agenția France Presse, citînd surse oficiale. Se motivează că această aminare este legată de „probleme de procedură".

● LA Bonn s-a anunțat că în cursul lunii decembrie, Germania occidentală și Statele Unite vor relua tratativele în legătură cu problema compensațiilor pretinse Germaniei occidentale pentru cheltuielile de întreținere a trupelor americane staționate în această țară. Purtătorul de cuvînt al Ministerului de Externe vest-german, unde recent reprezentanții celor două țări au discutat această problemă, a refuzat să dezvăluie amănunte, limitîndu-se să precizeze că în decembrie vor avea loc noi „tratative de explorare".

● CITIND surse demne de încredere din capitala Pakistanului, agenția France Presse anunță că președintele Ayub Khan a fost ținta unui atentat în timpul unei adunări publice care a avut loc la Peshawar. În direcția președintelui au fost trase două focuri care însă nu și-au atins ținta. Un tînăr ar fi fost arestat, menționează agenția citată.

DEMONSTRAȚII ÎN IRLANDA DE NORD

● LA Londonderry, în Irlanda de nord, au avut loc simbătă noi demonstrații pentru drepturi cetățenești și împotriva unor discriminări. Între demonstranți și polițiști au avut loc ciocniri violente, soldate cu răniți. Aceste demonstrații sînt o continuare a celor care au avut loc în octombrie și care au scos la iveală existența unor profunde nemulțumiri ale populației. Demonstrațiile din octombrie au avut prelungiri pe plan politic, reanimînd vechea dispută privitoare la împărțirea Irlandei și includerea părții de nord în componența Regatului Unit.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii" Tel. 17 60 10, 17 60 20. Abonamentele se fac la oficiile poștale și difuzorii din întreprinderi și instituții. Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii 40.362